

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 25.5.2016
COM(2016) 283 final

2016/0148 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om samarbete mellan de nationella myndigheter som ansvarar för genomdrivandet av
konsumentskyddslagstiftningen**

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2016) 164 final}

{SWD(2016) 165 final}

MOTIVERING

I artikel 21a i förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen ("förordningen om konsumentskyddssamarbete")¹ föreskrivs att kommissionen ska utvärdera förordningens effektivitet och operativa krav och noggrant undersöka om ytterligare lagar som skyddar konsumenternas intressen eventuellt ska införas i bilagan. Efter denna utvärdering ska kommissionen i förekommande fall lägga fram ett lagstiftningsförslag om ändring av förordningen.

Med början 2012 inledde kommissionen en extern utvärdering² av funktionen av förordningen om konsumentskyddssamarbete. Detta följdes av ett offentligt samråd³ (2013–2014), Europeiska konsumentkonferensen 2013⁴, två tvåårsrapporter 2009⁵ och 2012⁶ samt kommissionens rapport om hur förordningen om konsumentskyddssamarbete fungerar⁷. I en konsekvensbedömning som slutfördes 2015 bedömdes behovet av ett lagstiftningsförslag. Kommissionen beställde också rättsliga och ekonomiska studier⁸ till stöd för utvärderingen av förordningen om konsumentskyddssamarbete. Översynen, som ursprungligen skulle vara klar vid utgången av 2014, sköts upp för att även beakta den nuvarande kommissionens politiska prioriteringar.

I den strategi för en inre digital marknad i Europa⁹ som kommissionen antog den 6 maj 2015 aviserades att kommissionen kommer att lägga fram ett förslag om att se över förordningen om konsumentskyddssamarbete i syfte att utarbeta mer effektiva samarbetsmekanismer bland nationella myndigheter som ansvarar för tillämpningen av EU:s konsumentlagstiftning. I strategin för den inre marknaden¹⁰, som antogs av kommissionen den 28 oktober 2015, bekräftades på nytt att kommissionen kommer att förbättra de nationella myndigheternas genomförande av unionens konsumentlagstiftning genom att reformera förordningen om konsumentskyddssamarbete.

Kommissionens rapport enligt artikel 21a i förordningen om konsumentskyddssamarbete beaktar den konsekvensbedömning som slutfördes 2015 och presenterar resultaten av bedömningen av förordningens effektivitet och operativa krav. Slutsatsen är att den nuvarande förordningen behöver ersättas för att kunna svara mot de utmaningar som följer av den

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen ("förordningen om konsumentskyddssamarbete"), EUT L 364, 9.12.2004, s. 1. <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=celex:02004R2006-20130708>

² (External) evaluation of the Consumer Protection Cooperation Regulation, Final Report submitted by the Consumer Policy Evaluation Consortium, 17 december 2012 (på engelska) (nedan kallad *utvärdering*), http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/docs/cpc_regulation_inception_report_revised290212_en.pdf

³ Summary of stakeholder responses to the public consultation on the Consumer Protection Cooperation (CPC) Regulation (2006/2004/EC) (på engelska), http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/cross-border_enforcement_cooperation/docs/140416_consultation_summary_report_final_en.pdf

⁴ http://ec.europa.eu/consumers/events/ecs_2013/report/Summitconclusions.pdf

⁵ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004, KOM(2009) 336 slutlig, 2.7.2009, http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/docs/Commission_report_sv.pdf

⁶ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004, COM(2012) 100 final, 12.3.2012, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52012DC0100&from=SV>

⁷ COM (2014) 439 final <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52014DC0439&qid=1462955607467&from=SV>

⁸ Ska offentliggöras tillsammans med lagstiftningsförslaget.

⁹ COM(2015) 192 final <http://ec.europa.eu/priorities/digital-single-market/>

¹⁰ COM(2015) 550 final <http://ec.europa.eu/priorities/digital-single-market/>

digitala ekonomin och utvecklingen av gränsöverskridande detaljhandel inom EU. Kommissionens rapport antas tillsammans med kommissionens förslag till förordning, som kommer att ersätta den nuvarande förordningen om konsumentskyddssamarbete.

Detta förslag till moderniserad förordning är en del av kommissionens arbetsprogram för 2016¹¹ och bygger på erfarenheterna från samarbetet inom nätverket för konsumentskyddssamarbete sedan 2007. I denna motivering förklaras skälen för förslaget, med inriktning på dess huvudsakliga inslag och särskilt de nya instrument för samarbete som föreslås.

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1. Politiskt sammanhang: behovet av en formell mekanism för gränsöverskridande samarbete inom genomdrivande

Förordningen om konsumentskyddssamarbete harmoniserar ramen för samarbete mellan nationella myndigheter inom EU¹², så att deras genomdrivandeinsatser kan omfatta hela den inre marknaden¹³. Förordningens huvudsakliga syfte är att säkerställa rättssäkerhet på den inre marknaden genom ett konsekvent genomdrivande av den centrala unionslagstiftning på konsumentområdet som anges i förordningens bilaga¹⁴. De befintliga nationella arrangemangen för genomdrivande av unionens konsumentlagstiftning är inte tillräckliga ur ett gränsöverskridande perspektiv. Ett effektivt unionsomfattande gränsöverskridande samarbete mellan offentliga myndigheter är därför av avgörande betydelse för att förhindra att näringsidkare som inte följer reglerna utnyttjar luckor i lagstiftningen och territoriella och andra begränsningar av varje medlemsstats genomdrivandekapacitet.

Detta görs för närvarande genom en förvarningsmekanism och en mekanism för ömsesidigt bistånd¹⁵, som kompletteras med en uppsättning minimibefogenheter¹⁶ som nationella myndigheter behöver för ett effektivt och rättsligt fullgott samarbete över gränserna. Det finns också en mekanism för att hantera överträdelser som berör fler än två länder¹⁷, genom vilken en medlemsstat, med hjälp av kommissionen, gemensamt vidtar åtgärder vid frågor av gemensamt intresse.

1.2. Utvärdering av funktionen av förordningen om konsumentskyddssamarbete

År 2012 anlätade kommissionen en uppdragstagare för att göra en utvärdering av förordningen om konsumentskyddssamarbete¹⁸. Denne kom till slutsatsen att förordningen hade varit till nytta för de behöriga myndigheterna, konsumenter och näringsidkare och bekräftade att dess

¹¹ COM(2015) 610.

¹² Myndigheterna i EES berörs också eftersom förordningen om konsumentskyddssamarbete är av betydelse för EES.

¹³ Förordningen ger en rättslig grund för att utvidga nationella processregler så att de kan tillämpas i gränsöverskridande situationer, dvs. där en överträdelse som begås av en näringsidkare som är etablerad i en medlemsstat drabbar konsumenter i en annan medlemsstat.

¹⁴ Bilagan till förordningen om konsumentskyddssamarbete omfattar för närvarande 18 olika rättsakter på konsumentområdet och uppdateras regelbundet när materiell lagstiftning läggs till, ändras eller upphävs. Förteckningen omfattar direktiv med stor räckvidd, och avser till exempel otillbörliga affärsmetoder, konsumenters rättigheter, garantier, elektronisk handel, alternativ tvistlösning, integritet och elektronisk kommunikation samt sektorsspecifik lagstiftning om passagerares rättigheter eller konsumentkredit.

¹⁵ Artiklarna 6–8 i förordningen om konsumentskyddssamarbete.

¹⁶ Artikel 4.6 i förordningen om konsumentskyddssamarbete.

¹⁷ Artikel 9 i förordningen om konsumentskyddssamarbete.

¹⁸ (External) evaluation of the Consumer Protection Cooperation Regulation, Final Report by the Consumer Policy Evaluation Consortium, 17 december 2012 (på engelska):

http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/docs/cpc_regulation_inception_report_revised290212_en.pdf

syften var lämpliga och relevanta¹⁹. Det påpekades också att syftena inte helt hade uppnåtts och att förordningens fulla potential inte hade utnyttjats²⁰. De huvudsakliga slutsatserna avser följande²¹:

- **Tillämpningsområdet för förordningen om konsumentskyddssamarbete:** i utvärderingsrapporten föreslås att man undersöker om bilagan till förordningen behöver uppdateras för att säkerställa konsekvens mellan den sektoriella och horisontella lagstiftning som förtecknas där, särskilt inom transportsektorn och sektorn för finansiella tjänster²².
- **Begränsningar som uppstår till följd av att nationella lagar och genomdrivandebefogenheter skiljer sig åt:** i utvärderingsrapporten föreslås att man undersöker alternativ för att inkludera processuella miniminormer i förordningen och utvidga minimibefogenheterna på utrednings- och genomdrivandeområdet för de myndigheter som medverkar i konsumentskyddssamarbetet²³, för att övervinna vissa svårigheter i samarbetet²⁴.
- **Funktionen av nätverket för konsumentskyddssamarbete, gemensamma insatser och kommissionens och andra aktörers roller:** i utvärderingsrapporten påpekas att det kanske inte går att i full utsträckning vidta åtgärder mot utbredda överträdelse som äger rum samtidigt i flera medlemsstater enligt den nuvarande förordningen om konsumentskyddssamarbete²⁵. Det identifieras ett behov av att ge ytterligare vägledning till nätverket för konsumentskyddssamarbete om hur gemensamma insatser²⁶ ska användas och samordnas, och av att klargöra kommissionens roll²⁷ i dessa insatser.

1.3. Motiv och syfte med förslaget

Genom förordningen om konsumentskyddssamarbete har genomdrivandet av konsumentskyddslagstiftningen stärkts i hela EU²⁸. En hög grad av bristande efterlevnad av centrala konsumentregler på unionsnivå består dock på de viktigaste konsumentmarknaderna. Den nuvarande ramen ger inte ett starkt och likvärdigt genomdrivande av lagstiftningen i hela unionen, vilket är nödvändigt för att bibehålla en dynamisk inre digital marknad.

En hög grad av bristande efterlevnad av centrala konsumentregler på unionsnivå

Den nuvarande nivån på företagets bristande efterlevnad av unionens konsumentregelverk visar att kontrollen av efterlevnaden är otillfredsställande. De samordnade kontroller av webbplatser för e-handel (s.k. ”sweeps”) som myndigheter som medverkar i konsumentskyddssamarbetet utfört sedan 2007 visar på grader av bristande efterlevnad av

¹⁹ Avsnitt 8.2 (s. 115) i utvärderingsrapporten.

²⁰ Avsnitt 8.4.3 (s. 118) i utvärderingsrapporten.

²¹ Avsnitt 9 (s. 121) i utvärderingsrapporten.

²² Avsnitt 2 (s. 40) i utvärderingsrapporten.

²³ I denna text används begreppen ”myndigheter som medverkar i konsumentskyddssamarbetet” och ”behöriga myndigheter” utan åtskillnad och de betyder samma sak.

²⁴ Avsnitt 4 (s. 58) och avsnitt 9.4 (s. 121) i utvärderingsrapporten.

²⁵ Avsnitt 5.9 (s. 94–95) och avsnitt 9.5 (s. 122) i utvärderingsrapporten.

²⁶ Ibidem.

²⁷ Ibidem.

²⁸ Avsnitt 1 i kommissionens rapport med en bedömning av effektiviteten av förordning (EG) nr 2006/2004, som åtföljer detta förslag.

grundläggande konsumentregler på mellan 32 % och 69 % på de marknader som kontrollerats²⁹. Dessa resultat stöds av uppgifter från de europeiska konsumentcentrumen: två tredjedelar av de 37 000 klagomål från enskilda som dessa tog emot under 2014 avsåg gränsöverskridande inköp online³⁰. En försiktig uppskattning som bygger på ett representativt urval av fem onlinesektorer (kläder, elektronikvaror, rekreation, konsumentkredit och paketrösor) visar vidare att 37 % av e-handeln inom EU inte respekterade unionens konsumenträtt 2014. Detta ger en förlust som uppskattas till omkring 770 miljoner euro per år för konsumenter som handlar över gränserna bara inom de undersökta sektorerna³¹.

Det behövs därför ett lagstiftningsförslag för att bemöta de identifierade bristerna i förordningen om konsumentskyddssamarbete. Det generella syftet med förslaget är att utveckla moderna, effektiva och ändamålsenliga mekanismer för konsumentskyddssamarbete som kommer att minska de förluster för konsumenterna som orsakas av gränsöverskridande och utbredda överträdelse av unionens konsumentlagstiftning. Detta innefattar särskilt att begränsa de situationer där allvarliga gränsöverskridande och utbredda överträdelse inte upptäcks eller inte i tillräcklig mån beivras genom nätverket för konsumentskyddssamarbete och att se till att konsumentskyddsmyndigheter når liknande resultat i fråga om samma överträdelse.

1.4. Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Kommissionen föreslår att modernisera den nuvarande förordningen om konsumentskyddssamarbete genom att öka nivån av harmonisering, i syfte att ta itu med de ovannämnda problemen och stärka det gränsöverskridande genomdrivandet av unionens konsumentlagstiftning på den inre marknaden.

Förslaget vidareutvecklar principerna i den befintliga förordningen på områden som behöver stärkas på grund av de allt fler och allt mer omfattande överträdelserna på den inre marknaden, särskilt onlinemarknaden. Ett sådant område är samarbete för att beivra utbredda överträdelse. Bland andra instrument föreslås ett gemensamt förfarande på unionsnivå för att hantera allvarliga, skadliga överträdelse som berör minst 3/4 av medlemsstaterna som tillsammans representerar minst 3/4 av EU:s befolkning. Det föreslås att kommissionen ska besluta att inleda det gemensamma förfarandet och ha en obligatorisk samordnande roll i förfarandet. Det kommer också att vara obligatoriskt för de berörda medlemsstaterna att delta i denna gemensamma insats.

De verktyg som föreslås är ett viktigt steg framåt i samarbetet för att på ett effektivt, ändamålsenligt och proportionellt sätt bemöta utbredda överträdelse som har unionsdimension och som är till betydande skada för konsumenter och för den inre marknaden.

²⁹ Avsnitt 1.1 i den konsekvensbedömningsrapport som åtföljer detta förslag; se även en särskild webbplats om kontroller av webbplatser inom konsumentskyddssamarbetet (på engelska): http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/sweeps/index_en.htm

³⁰ ECC-nätverkets tioårsrapport 2005–2015 (på engelska): http://ec.europa.eu/consumers/solving_consumer_disputes/non-judicial_redress/ecc-net/docs/ecc_net_-_anniversary_report_2015_en.pdf Uppgifterna i denna rapport pekar på en lång rad problem som konsumenter ställs inför när de handlar över gränserna. De fem vanligaste klagomålen gäller: utebliven leverans (15 % av alla klagomål), felaktiga varor (11 %), problem med kontrakt (10 %), varor eller tjänster överensstämmer inte med beställningen (9 %) och otillbörliga affärsmetoder (6 %).

³¹ Uppskattningen bygger på det tillvägagångssätt som utformats i Förenade kungariket för att uppskatta finansiella förluster för konsumenter. Det bygger på en kontroll av 2 682 webbplatser för e-handel som utfördes 2014 i alla EU-länder i de nämnda sektorerna. Se bilaga IV (s. 82) i den konsekvensbedömningsrapport som åtföljer detta förslag för närmare uppgifter.

Med hänsyn till mångfalden i de föreslagna ändringarna, föreslår kommissionen i linje med principen om bättre lagstiftning att den befintliga förordningen om konsumentskyddssamarbete ersätts med en ny förordning som konsoliderar dessa ändringar.

1.5. Förenlighet med unionens politik inom andra områden

Förslaget är också fullständigt konsekvent och förenligt med den befintliga unionspolitiken, inbegripet inom transportsektorn, där det finns särskild lagstiftning om passagerares rättigheter med regler om kompensation till konsumenter³². Det kompletterar de samarbetsarrangemang (informationsutbyte mellan myndigheter) som finns i de sektoriella instrument som omfattas av förordningen om konsumentskyddssamarbete.

Förslaget innebär inte en dubblering av de befintliga sektoriella reglerna inom denna unionslagstiftning. De befintliga reglerna kommer att tillämpas på kompensation till konsumenter inom de berörda sektorerna även i frågor som rör konsumentskyddssamarbete, särskilt för att beräkna kompensationens storlek (t.ex. inom flygpassagerartransporter). Förslaget kompletterar dessa regler genom att föreskriva om befogenheter och samarbetsförfaranden för att hantera överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser.

Förordningen är förenlig med mekanismerna för gränsöverskridande samarbete enligt direktivet om betalkonton och direktivet om bostadslåneavtal, vars bestämmelser omfattas av förordningen om konsumentskyddssamarbete. Mot bakgrund av de befintliga samarbetsmekanismerna för överträdelser inom unionen enligt dessa direktiv, kommer kapitel III (mekanism för ömsesidigt bistånd) inte att tillämpas på överträdelser inom unionen av dessa direktiv. Kapitel IV kommer att tillämpas fullt ut på utbredda överträdelser av dessa direktiv. För att säkerställa samstämmiga insatser på området för finansiella tjänster bör Europeiska bankmyndigheten informeras om de samordnade och gemensamma insatserna enligt avsnitten I och II i kapitel IV i förordningen i den mån de avser överträdelser av dessa två direktiv (observatörsroll).

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

2.1. Rättslig grund

Den rättsliga grunden för förslaget är, liksom för den nuvarande förordningen om konsumentskyddssamarbete, artikel 114 i EUF-fördraget. Förslaget syftar till att undanröja snedvridningar av konkurrensen och hinder på den inre marknaden (artikel 26 i EUF-fördraget) och strävar efter att bibehålla det gränsöverskridande systemet för genomdrivande av unionens konsumentlagstiftning och göra det effektivare och mer ändamålsenligt.

2.2. Subsidiaritetsprincipen

Konsumentskydd är en delad befogenhet mellan unionen och medlemsstaterna. Enligt artikel 169 i EUF-fördraget ska unionen bland annat bidra till att skydda konsumenternas ekonomiska intressen samt till att främja deras rätt till information och utbildning för att tillvarata deras intressen. Den digitala teknikens gränslösa natur leder till utmaningar när offentliga myndigheter ska genomdriva unionens konsumenträttigheter, eftersom deras insatser begränsas av deras nationella jurisdiktionella gränser. Onlinebaserade näringsidkare

³² T.ex. artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar, EUT L 46, 17.2.2004, s. 1.

genomför dock sina affärsmodeller och sin affärspraxis i hela unionen och även globalt, utan några gränser.

För att säkerställa ett konsekvent genomdrivande av konsumentlagstiftningen i hela unionen och effektivt hantera överträdelser av unionens konsumentskyddslagstiftning som sträcker sig över flera medlemsstater, är det därför nödvändigt att föreskriva harmoniserade bestämmelser om samordning av offentliga genomdrivandeåtgärder. I avsaknad av en unionsram om samarbete skulle medlemsstaterna behöva förlita sig på antingen ett stort antal bilaterala avtal eller långdragna och tungrodda rättsliga eller konsulära utbyten av bevis och handlingar. Beslut riktade mot en näringsidkare i en annan medlemsstat skulle dessutom inte alltid vara verkställbara. Detta skulle göra genomdrivandet i gränsöverskridande ärenden långsamt och ofta ineffektivt och skulle leda till stora förseningar och luckor i genomdrivandet. Dessutom skulle ett sådant system uppmuntra näringsidkare att förflytta sig inom unionen för att undgå att behöva följa beslut mot dem som fattats i en annan medlemsstat. Detta skulle i sin tur snedvrider de lika villkoren och konkurrensen på den inre marknaden och minska konsumenternas förtroende för gränsöverskridande transaktioner.

Alla åtgärder i detta förslag avser gränsöverskridande situationer eller utbredda överträdelser som äger rum i flera medlemsstater. De gränsöverskridande aspekterna av unionens konsumentlagstiftning kan inte i tillräcklig omfattning uppnås genom ensidiga insatser från medlemsstaternas sida. Medlemsstaterna kan inte ensamma säkerställa ett effektivt samarbete och en effektiv samordning av sin genomdrivande verksamhet. Särskilt i frågor som rör flera medlemsstater eller hela unionen måste enhetliga resultat av genomdrivandeåtgärder säkerställas, eftersom dessa åtgärder bygger på unionens konsumentlagstiftning, som främst innehåller bestämmelser om maximal harmonisering. Särskilt i fall som har unionsomfattande effekter (utbredda överträdelser med unionsdimension där minst 21 medlemsstater påverkas av överträdelsen) är därför kommissionen bäst lämpad att ta på sig rollen som samordnare, med hänsyn till problemets omfattning och räckvidd och behovet att samordna många myndigheter och att säkerställa ett konsekvent resultat för konsumenter och näringsidkare. I detta hänseende skulle en insats på unionsnivå ge tydliga fördelar (jämfört med om medlemsstaterna agerar ensamma) i form av ökad effektivitet och ändamålsenlighet för alla berörda aktörer.

Samtidigt förutses i förslaget i linje med subsidiaritetsprincipen att samordnade insatser som rör utbredda överträdelser som inte uppfyller tröskelvärdet för unionsdimension främst skulle samordnas av medlemsstaterna. Med hänsyn till sådana överträdelser omfattning och räckvidd skulle kommissionens roll som samordnare i sådana insatser i lämpliga fall vara frivillig.

I likhet med den nuvarande förordningen om konsumentskyddssamarbete omfattar förslaget överträdelser inom unionen och även, som ett nytt inslag, utbredda överträdelser som har gemensamma kännetecken och äger rum i flera medlemsstater. Det omfattar inte inhemska överträdelser som äger rum i en enda medlemsstat.

Harmoniseringen av de befogenheter för behöriga myndigheter som härrör från denna förordning är begränsad till överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser, för vilka de befogenheter som står till buds för offentliga myndigheter enligt nationell rätt oftast inte kan användas, eftersom de är begränsade till inhemska situationer. De föreslagna minimibefogenheterna att samarbeta gränsöverskridande kan inte införas av medlemsstaterna på egen hand, eftersom jurisdiktionsgränserna inte skulle medge att dessa befogenheter användes över nationsgränserna i ärenden som påverkar konsumenter i andra medlemsstater. Därför skulle till exempel bevisning som samlats in genom sådana enskilda nationella befogenheter som står till buds inte kunna användas i en annan medlemsstat, eftersom den

inte skulle anses ha erhållits lagligen i den medlemsstaten. Av dessa skäl måste de minimibefogenheter som ska användas i gränsöverskridande situationer härröra från ett instrument på unionsnivå som går utöver nationella jurisdiktionsgränser. Dessa jurisdiktionella begränsningar för enskilda medlemsstaters genomdrivandeåtgärder erkänns redan i skälen 2, 5, 6, 7 och 18 i den nuvarande förordningen om konsumentskyddssamarbete.

2.3. Proportionalitetsprincipen

Förslaget påverkar inte medlemsstaternas genomdrivandebefogenheter. Vissa medlemsstater kan dock behöva anpassa sin nationella processlagstiftning för att säkerställa att deras myndigheter som medverkar i konsumentskyddssamarbetet faktiskt kan använda de uppdaterade minimibefogenheterna i det gränsöverskridande sammanhanget, samarbeta och hantera överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser.

I likhet med den nuvarande förordningen om konsumentskyddssamarbete föreskriver förslaget en gemensam uppsättning minimibefogenheter för alla behöriga myndigheter i medlemsstaterna i samband med överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser. Den harmoniseringsnivå som har valts är nödvändig för att säkerställa att behöriga myndigheter på ett smidigt sätt kan samarbeta och utbyta bevis, och för att åtgärda den nuvarande situationen där vissa delar av unionens regelverk på konsumentområdet inte kan genomdrivas på ett konsekvent och sammanhängande sätt på den inre marknaden, eftersom de behöriga myndigheterna i vissa medlemsstater saknar de befogenheter som krävs för att utreda och få sådana överträdelser att upphöra. Det går dock inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

Förslaget kommer därför att förbättra genomdrivandesamarbetet utan att innebära en oproportionerlig eller orimlig börda för medlemsstaternas myndigheter.

2.4. Val av instrument

I likhet med den nuvarande förordningen om konsumentskyddssamarbete är en förordning det enda lämpliga instrumentet för att uppnå de ovannämnda målen. Ett direktiv eller ramdirektiv skulle inte uppnå målen eftersom jurisdiktionella gränser, och därmed jurisdiktionella konflikter, skulle kvarstå efter införlivandet.

3. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER, KONSEKVENSBEDÖMNING OCH UTVÄRDERINGSRAPPORTEN AV FÖRORDNINGEN OM KONSUMENTSKYDDSSAMARBETE

3.1. Samråd med berörda parter

Mellan oktober 2013 och februari 2014 höll kommissionen ett webbaserat offentligt samråd³³ inför en möjlig översyn av förordningen om konsumentskyddssamarbete³⁴. Berörda parter

³³ Förutom det offentliga samrådet ägde regelbundna samråd rum under 2013–2015 med konsumentorganisationer och konsumentnätverk, och tjänstemän på hög nivå vid nationella myndigheter deltog genom kommissionens etablerade nätverk. Dessutom organiserades två workshoppar (2014 och 2015) för experter från medlemsstater för att diskutera centrala frågor om översynen av förordningen. Ytterligare diskussioner ägde rum inom ramen för Europeiska konsumentkonferensen (mars 2013, Bryssel) och konferensen (juli 2014, Rom) som var ägnad åt genomdrivande, samt inom rådet (konkurrenskraft) (september 2014).

³⁴ Rapporten med sammanfattningen av berörda parter svar finns (på engelska) på:
http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/cross-border-enforcement-cooperation/docs/140416_consultation_summary_report_final_en.pdf

uppmannades att lämna synpunkter på hur förordningens funktion och effektivitet kunde förbättras, med inriktning på tre områden: (i) metoder för att identifiera marknadstrender och överträdelser, (ii) behov av ytterligare befogenheter för samarbete och gemensamma processuella normer för genomdrivandemyndigheter, och (iii), med hänsyn till de ansträngda offentliga finanserna, huruvida och hur samordnat genomdrivande på unionsnivå skulle kunna bidra till en mer effektiv hantering av utbredda överträdelser av unionens konsumentlagstiftning som skadar konsumenter och näringsidkare i Europa.

Sammanlagt kom 222 svar in och de representerade i stort sett alla aktörer som direkt berörs av översynen av förordningen om konsumentskyddssamarbete³⁵.

Ytterligare minimibefogenheter fick omfattande stöd av alla aktörer (offentliga myndigheter, konsumentorganisationer, europeiska konsumentcentrum, näringslivet och enskilda konsumenter), särskilt befogenheten att utföra testinköp för utredningsändamål, en uttrycklig befogenhet att (på definierade villkor) namnge näringsidkare som begått överträdelser, befogenheten att begära böter för att återvinna olagligen erhållna vinster och befogenheten att begära interimistiska åtgärder i avvaktan på att de fullständiga förfarandena är avslutade. Dessa befogenheter fick stöd från mer än 50 % av medlemmarna i varje grupp av aktörer³⁶.

Vad gäller gottgörelse till konsumenter³⁷ var det främst myndigheter i Tyskland, Österrike och Förenade kungariket som förespråkade dessa åtgärder. Vissa andra medlemsstater (östeuropeiska länder, Italien, Irland och Luxemburg) var mer tveksamma, eftersom de fruktade att sådana åtgärder kunde vara kostsamma för myndigheterna, medan åter andra myndigheter var neutrala. Även företagsorganisationer gav mindre stöd för denna åtgärd³⁸. Konsumentorganisationer lämnade däremot starkt stöd för denna åtgärd (alla 34 som svarade på det offentliga samrådet var enhälligt för åtgärden)³⁹.

Vad gäller normer för att hantera överträdelser inom ramen för förordningen om konsumentskyddssamarbete i syfte att överbrygga befintliga skillnader i nationella förfaranderegler, gav 88 % av de svarande sitt stöd för möjligheten att införa gemensamma förfarandekriterier/-normer⁴⁰. Områden där införande av normer ansågs särskilt relevant och fick stöd av mer än 55 % var t.ex.: offentliggörandet av genomdrivandebeslut, tillgång till handlingar, insamling av bevis, undersökning av webbplatser, och godtagande av resultaten av en utredning gjord av en partnermyndighet⁴¹.

Nästan alla svarande (190 besvarade frågan) medgav att utbredda överträdelser kräver specifika insatser⁴². Mer än hälften av genomdrivandemyndigheterna skulle vara intresserade av ett centralt EU-förfarande för att hantera sådana överträdelser; andra myndigheter anser generellt att en bättre samordning behövs för att hantera sådana överträdelser effektivt⁴³. Företagsorganisationer stöder utvecklingen av samarbetet inom genomdrivande på unionsnivå, eftersom de ser en tydlig nytta för sina verksamheter av att ha en enda

³⁵ En stor majoritet (83 %) från aktörer som var bekanta med förordningen, såsom regeringar, offentliga myndigheter och konsumentorganisationer, se avsnitt 2.3 (s. 4) i rapporten från samrådet med berörda parter.

³⁶ För en uppdelning på typ av svarande, se ibidem, avsnitt 5.1 (s. 22).

³⁷ Ibidem avsnitt 5.2 (s. 26–27).

³⁸ Ibidem.

³⁹ Ibidem.

⁴⁰ Ibidem avsnitt 5.3 (s. 27).

⁴¹ Ibidem bild 5.7 (s. 32).

⁴² Ibidem avsnitt 6.2 (s. 37).

⁴³ Ibidem tabellerna 6.5 och 6.6 (s. 43–44).

kontaktpunkt och enhetliga regler⁴⁴. Konsumentorganisationer ger också sitt starka stöd för att stärka samarbetsförfarandet inom genomdrivande på unionsnivå⁴⁵.

Praktiskt taget alla genomdrivandemyndigheter gav sitt principiella stöd för att förbättra övervakningsmekanismen⁴⁶. Europeiska konsumentcentrumen (83 %), konsumentorganisationer (75 %) och företag (62 %) har också efterfrågat fler möjligheter att kunna påverka prioriteringar i genomdrivandet och att signalera överträdelser via förvarningsmekanismen⁴⁷. Offentliga myndigheter var mer försiktiga i fråga om att involvera tredje parter i marknadsövervakningsmekanismen, eftersom de fruktar att det skulle kunna påverka konfidentialiteten i deras utredningar negativt⁴⁸.

Dessa resultat beaktades i förslaget om att ersätta förordningen om konsumentskyddssamarbete.

3.2. Kommissionens rapport enligt artikel 21a i förordningen om konsumentskyddssamarbete

I linje med artikel 21a i förordningen om konsumentskyddssamarbete antar kommissionen tillsammans med detta förslag en rapport med en bedömning av effektiviteten av den förordningen. I rapporten presenteras resultatet av översynen och det bekräftas att genomförandet av förordningen om konsumentskyddssamarbete 2007 ledde till utvecklingen av effektiva offentliga metoder för att skydda konsumenternas kollektiva intressen i hela EU.

I rapporten identifieras också utmaningarna för konsumentskyddssamarbetet. Det bekräftas att det största problemet rör de operativa mekanismerna i konsumentskyddssamarbetet, vilka betonades redan i den externa utvärderingen. Rapportens slutsats är att bilagan behöver uppdateras för att utvidga förordningens tillämpningsområde till viktiga delar av unionens konsumentskyddslagstiftning som för närvarande inte omfattas av förordningen. Följande unionslagstiftning förslås införas i bilagan till förordningen om konsumentskyddssamarbete: direktivet om bostadslåneavtal, direktivet om betalkonton, förordningen om rättigheter för tågresenärer, förordningen om rättigheter i samband med flygresor för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet, bestämmelser om prissättning i lufttrafikförordningen och artikel 20 i tjänstedirektivet⁴⁹. Rapporten betonar behovet av att göra konsumentskyddssamarbetet inom genomdrivande snabbare, smidigare och mer konsekvent, och därmed också öka konsumentskyddet, särskilt i onlinemiljön.

3.3. Konsekvensbedömning

Den konsekvensbedömningsrapport som kommissionen har utarbetat omfattar aspekter som rör detta förslag. Kommissionens nämnd för lagstiftningskontroll lämnade i november 2015 ett positivt yttrande med förbehåll för kommentarer, som har beaktats⁵⁰.

Fem politiska alternativ undersöktes. Det valda alternativet är att se över förordningen om konsumentskyddssamarbete för att utvidga dess tillämpningsområde och göra den mer effektiv⁵¹. Detta alternativ genomförs genom detta förslag. Även om det valda alternativet medför högre kostnader än alternativen ”ingen förändring” och ”icke-bindande lagstiftning” (1 och 2), kommer det att uppnå alla politiska målsättningar till en rimlig kostnad för de

⁴⁴ Ibidem bild 6.5 (s. 38) och tabell 6.5 (s. 43).

⁴⁵ Ibidem bild 6.5 (s. 38) och tabell 6.5 (s. 43).

⁴⁶ Ibidem tabell 4.2 (s. 15).

⁴⁷ Ibidem tabell 4.5 (s. 19).

⁴⁸ Ibidem tabell 4.6 (s. 20).

⁴⁹ Avsnitt 3 i konsekvensbedömningsrapporten, som antas tillsammans med detta förslag.

⁵⁰ Avsnitt 9.5 i konsekvensbedömningsrapporten.

⁵¹ Avsnitten 4–5 i konsekvensbedömningsrapporten.

nationella myndigheterna och kommissionen, särskilt jämfört med alternativen 4 och 5. Det kommer att effektivisera de offentliga insatserna och styrningen av unionens gränsöverskridande detaljhandelsmarknader, som kommer att bli mer rättvisa och öppnare för näringsidkare och konsumenter. Kostnader för offentliga insatser och transaktionskostnader för ekonomiska aktörer kommer att minska. Detta kommer på det hela taget att förbättra konkurrenskraften för unionens ekonomi.

Förslaget påverkar inte medlemsstaternas genomdrivandebefogenheter. Medlemsstaterna förblir ansvariga för den institutionella utformningen av myndigheterna med ansvar för konsumentskyddssamarbete och andra enheter enligt förordningen, och för att utse dessa.

Vem kommer att påverkas och hur?

Konsumenter som köper tjänster och varor över gränserna offline och online påverkas av förslaget, och dess främsta syfte är att öka deras skydd på dessa marknader. Förslaget kommer delvis att undanröja risken för förluster för konsumenter, vilka kan uppstå till exempel till följd av att varor som köps utomlands inte levereras, att konsumenter ges vilseledande information om betalningssätt eller att de debiteras genom automatiska inställningar utan att de lämnat sitt uttryckliga godkännande. Konsumenter kommer att dra nytta av ett högre skydd när de handlar över gränserna, särskilt online. För en undergrupp av fem onlinemarknader som studerats i konsekvensbedömningen uppskattades att en minskning med 10 procentenheter av nivån på en bristande efterlevnad på 37 % skulle kunna minska förlusterna från cirka 770 miljoner euro per år till omkring 539 miljoner euro, dvs. med 30 %⁵². En ny insats inom konsumentskyddssamarbetet mot en utbredd överträdelse skulle kunna minska förlusterna för konsumenterna avsevärt i hela EU. Även om den faktiska minskningen av konsumentförlusterna i varje insats kommer att bero på omständigheterna i varje enskilt fall, uppskattades att till exempel den samordnade insatsen inom konsumentskyddssamarbetet mot den vilseledande marknadsföringen av köp i appar minskade konsumenternas förluster med 68 miljoner euro⁵³.

Företrädare för konsumentintressen och nätverket av europeiska konsumentcentrum (ECC-Net) kan inneha värdefull information och expertis, men tillhandahåller för närvarande inte dessa uppgifter systematiskt till myndigheterna med ansvar för konsumentskyddssamarbete. De kommer att uppmanas göra detta i den nya förordningen. Detta skulle hjälpa myndigheterna med ansvar för konsumentskyddssamarbete att identifiera prioriterade områden i unionen eller att varna andra myndigheter med ansvar för konsumentskyddssamarbete om uppkommande gränsöverskridande eller utbredda överträdelser.

Myndigheter med ansvar för konsumentskyddssamarbete: dessa har för närvarande högre administrativa kostnader till följd av ineffektivt gränsöverskridande samarbete (såsom högre utredningskostnader). På grund av en stärkt samordning på genomdrivandeområdet kommer nationella myndigheter att kunna undvika dubbelarbete. I synnerhet kommer en sammanslagning av resurserna för att hantera utbredda överträdelser att innebära besparingar; exempelvis skulle en samordnad insats kunna ersätta 28 nationella insatser, vilket leder till nettobesparingar på mellan cirka 180 000 euro (vid en framgångsrik samordnad insats) och cirka 815 000 euro (vid en misslyckad insats)⁵⁴. Vissa medlemsstater kommer att behöva anpassa sina nationella lagar för att deras behöriga myndigheter ska kunna säkerställa en smidig användning av bevis/resultat från utredningar som gjorts av andra myndigheter inom

⁵² Se bilaga IV avsnitt 12.2 i konsekvensbedömningsrapporten.

⁵³ Se exemplet i ruta 9 i konsekvensbedömningsrapporten.

⁵⁴ Bilaga VI i konsekvensbedömningsrapporten.

konsumentskyddssamarbetet och säkerställa att de ytterligare minimibefogenheterna för samarbete i ett gränsöverskridande sammanhang kan användas effektivt i linje med nationella processregler. Det uppskattas att de engångskostnader som dessa anpassningar medför på medellång sikt kommer att uppvägas av de besparingar som samordningen kommer att leda till.

Ekonomiska aktörer: tillverkare, näringsidkare, säljare, onlinebaserade marknadsplatser och mellanhänder, särskilt de som verkar i fler än en medlemsstat offline och online, lider av de osäkerheter och högre kostnader som följer av komplexiteten och mångfalden i de befintliga 28 olika genomdrivandeordningarna i EU. Olika tillvägagångssätt i olika medlemsstater kräver att näringsidkare anlitar juridisk rådgivning om vart och ett av de olika systemen. Alla näringsidkare blir dessutom offer för otillbörlig konkurrens från näringsidkare som inte följer reglerna, som har utvecklat affärsmodeller som gör det möjligt att kringgå lagar och skada konsumenter från ett annat land. Förslaget kommer att öka rättssäkerheten för företagen och ett mer konsekvent och samordnat gränsöverskridande genomdrivande av reglerna kommer att främja laglydiga näringsidkares konkurrenskraft och förbättra konkurrensvillkoren på den inre marknaden. Förslaget ålägger inte några ytterligare rättsliga skyldigheter för företagssektorn.

Utbredda överträdelser som påverkar konsumenter i hela unionen kräver ett starkt och konsekvent svar på unionsnivå. **Kommissionens roll** i nätverket för konsumentskyddssamarbete kommer att stärkas, särskilt vad gäller samordningen av åtgärder mot utbredda överträdelser som uppnår tröskelvärden för unionsdimension.

3.4. Grundläggande rättigheter

Förslaget kommer att ha en positiv effekt på grundläggande rättigheter eftersom det kommer att stärka konsumenternas rättigheter, särskilt med hänsyn till en rättvis och öppen tillgång till produkter och tjänster i hela unionen. I enlighet med artikel 52 i stadgan om de grundläggande rättigheterna ska varje begränsning i utövandet av de grundläggande rättigheterna endast göras med beaktande av proportionalitetsprincipen och om den är nödvändig, och med förbehåll för att effektiva rättsmedel finns tillgängliga i nationella domstolar. Denna förordning kommer också att säkerställa rätten till en rättvis rättegång, öppenhet och rätten till försvar för de företag som kan beröras av behöriga myndigheters insatser enligt kapitel IV i förordningen om konsumentskyddssamarbete.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Det uppskattas att omkring fyra gemensamma insatser mot utbredda överträdelser med unionsdimension kommer att genomföras varje år. Det kommer att medföra en ytterligare arbetsbörda för kommissionen; uppskattningsvis kommer det att krävas två heltidsanställda tjänstemän⁵⁵ för att samordna dessa gemensamma insatser⁵⁶. Dessa resurser kommer att

⁵⁵ Uppskattningen två heltidsanställda tjänstemän för fyra samordnade genomdrivandeinsatser bygger på det faktiska tröskelvärden för att inleda det nya genomdrivandeförfarandet, vilket har fastställts på grundval av den erfarenhet som vunnits från tidigare samordnade insatser på områdena för biluthyrning och köp i appar. Det föreslagna tröskelvärden är tillräckligt högt för att säkerställa att samordningen på EU-nivå inleds för de allvarligaste och mest utbredda överträdelserna och tillräckligt flexibelt för att säkerställa att viktiga prioriterade ärenden inte missas även om det kvantitativa tröskelvärden inte uppnås.

⁵⁶ För närvarande uppskattas kostnaden för den samordnade genomdrivandeinsatsen till ca 37,8 % i heltidsekvivalenter (en heltidsekvivalent motsvarar en anställd som arbetar heltid, 220 arbetsdagar per år) = ca 50 000 euro per insats. Det nya förfarandet skulle dock kräva ett större deltagande av kommissionen för att samordna insatsen och övervaka dess resultat och därför uppskattas en något större kostnad per insats. Den genomsnittliga kostnaden per år för en kommissionstjänsteman är 132 000 euro (uppgifter från GD Budget, 26.6.2014).

erhållas genom att den befintliga personalen omfördelas och ges ny inriktning. Kommissionen kommer också att få ytterligare kostnader på grund av att den ska övervaka funktionen av mekanismerna för ömsesidigt bistånd och förvarning⁵⁷. Kommissionens totala ytterligare kostnader för dess förstärkta samordnande och övervakande roll uppskattas till mindre än 300 000 euro per år. Dessa kostnader kommer att täckas genom intern resursomfördelning.

Budgetkonsekvenserna har redan tagits upp i Europeiska unionens konsumentprogram 2014–2020⁵⁸ och ligger i linje med den fleråriga budgetramen. Närmare uppgifter finns i den finansieringsöversikt som bifogas detta förslag.

5. ÖVRIGA INSLAG

5.1. Tillämpningsdag och databasen för konsumentskyddssamarbete

Förslaget innehåller en bestämmelse om uppskjuten tillämpning av förordningen med ett år för att ge medlemsstaterna, behöriga myndigheter och Europeiska kommissionen möjlighet att göra nödvändiga praktiska förberedelser och lagändringar. De befintliga genomförandeåtgärderna⁵⁹ kommer att behöva ersättas för att beakta de ändringar som förslaget medför. Databasen för konsumentskyddssamarbete och plattformen för informationsutbyte kommer att behöva ändras för att beakta de ändringar som förslaget medför.

5.2. Redogörelse för de huvudsakliga bestämmelserna i förslaget

Förslaget består av åtta kapitel som innehåller 53 artiklar samt en bilaga.

Kapitel I – Inledande bestämmelser

I detta kapitel definieras förordningens tillämpningsområde och de huvudsakliga begrepp som används i förordningen. Jämfört med den nuvarande förordningen uppdateras definitionerna för att ta hänsyn till utvidgningen av förordningen till utbredda överträdelse och överträdelse som har upphört (överträdelse med kort varaktighet som upphörde innan åtgärder mot dem kunde vidtas, men som kan orsaka skada för konsument i efterhand, såsom vilseledande reklamkampanjer på internet med kort varaktighet).

För att säkerställa samordnade och konsekventa åtgärder mot överträdelse som har upphört och rättssäkerhet i ett gränsöverskridande sammanhang, införs en preskriptionsfrist för möjligheten att ålägga sanktioner (fem år från upphörandet av sådana överträdelse) och fastställs regler för beräkning av preskriptionsfristen och för dess avbrytande.

⁵⁷ Med hänvisning till den liknande Rapex-databasen som myndigheter i EU använder för att lägga in varningar om produktsäkerhet, uppskattas att detta skulle kosta ca 20 % i heltidsekvivalenter = ca 27 000 euro per år, vilket skulle kunna täckas genom omfördelning och ominriktning av befintlig personal.

⁵⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 254/2014 av den 26 februari 2014 om ett flerårigt konsumentprogram för åren 2014–2020 och om upphävande av beslut nr 1926/2006/EG, EUT L 84, 20.3.2014, s. 42.

⁵⁹ Kommissionens beslut 2007/76/EG om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen med avseende på ömsesidigt bistånd (EUT L 32, 6.2.2007, s. 192), <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:32007D0076&qid=1463737579944&from=EN>, senast ändrat genom kommissionens beslut 2011/141/EU av den 1 mars 2011, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:32011D0141&from=EN>.

Kapitel II – Behöriga myndigheter och deras befogenheter

Detta kapitel definierar hur behöriga myndigheter och centrala kontaktpunkter för denna förordnings tillämpning ska utses. Det klargör de centrala kontaktpunkternas roll. Medlemsstaterna uppmanas att säkerställa ett smidigt samarbete mellan medlemmarna i nätverket för konsumentskyddssamarbete på deras territorium. Medlemsstaterna åläggs att säkerställa att andra nationella myndigheter stöder de behöriga myndigheternas arbete eftersom detta är av avgörande betydelse i vissa fall där straffrättsliga åtgärder krävs för att få överträdelsen att upphöra.

Kapitlet fastställer också minimibefogenheter för de behöriga myndigheterna, som de behöver för att samarbeta och genomdriva unionens regelverk på konsumentområdet i ett gränsöverskridande sammanhang. Jämfört med den nuvarande förordningen har ytterligare minimibefogenheter lagts till, såsom befogenhet att göra testinköp och utföra anonym provhandel (s.k. mystery shopping), befogenhet att vidta interimistiska åtgärder, blockera webbplatser och befogenhet att ålägga sanktioner och att säkra gottgörelse till konsumenter i ett gränsöverskridande sammanhang. Vissa av de befintliga minimibefogenheterna har klargjorts för att säkerställa att de har likvärdig räckvidd och tillämpning i alla medlemsstater. Det gäller till exempel befogenheten att begära information och handlingar och befogenheten att utföra inspektioner på plats. Medlemsstaterna bibehåller möjligheten att avgöra huruvida de behöriga myndigheterna kommer att utöva minimibefogenheterna direkt under deras egen befogenhet eller huruvida dessa befogenheter kommer att utövas efter ansökan till domstol.

Kapitel III – Mekanism för ömsesidigt bistånd

Mekanismen för ömsesidigt bistånd består av två instrument: begäran om information som ger behöriga myndigheter möjlighet att erhålla information och bevis över gränserna och begäran om genomdrivandeåtgärder, som ger en behörig myndighet möjlighet att begära att en annan behörig myndighet i en annan medlemsstat vidtar genomdrivandeåtgärder.

Mekanismen för ömsesidigt bistånd ska användas för att beivra överträdelser inom unionen som påverkar konsumenter i en medlemsstat men som har ett gränsöverskridande inslag (t.ex. när den ansvariga näringsidkaren är lokaliserad i en annan medlemsstat). En nyhet i förordningen är att det anges att den ansökande myndigheten har en skyldighet att besvara begäran om ömsesidigt bistånd inom den tidsfrist som anges i genomförandebestämmelser. Utöver de befogenheter som fastställs i förordningen får den anmodade myndigheten använda andra befogenheter som ges i nationell rätt för att bringa överträdelsen att upphöra. När en begäran om ömsesidigt bistånd väl har framställts agerar den anmodade myndigheten på vägnar av konsumenter från den ansökande myndighetens medlemsstat som om de hade varit dess egna konsumenter.

För att medlemsstater med genomdrivandesystem som konsumentorganisationer deltar i ska kunna dra full nytta av mekanismen för ömsesidigt bistånd, definierar förordningen de utsedda organens roll på så sätt att behöriga myndigheter kan ge instruktioner att få en överträdelse att upphöra eller att inhämta nödvändiga bevis. Mekanismen för ömsesidigt bistånd kan användas vid insatser mot utbredda överträdelser (kapitel IV), särskilt om bevis finns i en medlemsstat som inte är berörd av den utbredda överträdelsen.

En nyhet i förordningen är att den förstärker mekanismen för att lösa oenigheter mellan behöriga myndigheter inom ramen för mekanismen för ömsesidigt bistånd. Kommissionens roll i mekanismen för ömsesidigt bistånd stärks genom systematisk övervakning, vägledning till behöriga myndigheter och möjligheten att anta yttranden på begäran av behöriga myndigheter eller på eget initiativ.

Kapitel IV – Mekanism för samordnad övervakning, utredning och genomdrivande vid utbredda överträdelser

Detta kapitel innehåller bestämmelser om instrument för att hantera utbredda överträdelser. Dessa är samordnade insatser (avsnitt I), gemensamma insatser mot utbredda överträdelser med unionsdimension (avsnitt II) och samordnade undersökningar av konsumentmarknader (artikel 32).

Avsnitt I

Samordnade insatser för att hantera utbredda överträdelser som inte når upp till tröskelvärdena för unionsdimension är ett flexibelt instrument som ger de behöriga myndigheterna möjlighet att välja den lämpligaste metoden för att hantera den utbredda överträdelsen bland de som förordningen tillhandahåller. Dessa insatser bör i princip samordnas av de behöriga myndigheterna. Kommissionen får ta på sig en samordnande roll endast när det är nödvändigt med hänsyn till överträdelsens omfattning eller om överträdelsen sannolikt orsakar väsentlig skada för konsumenternas kollektiva intressen.

I detta avsnitt anges olika alternativa samordnade utrednings- och genomdrivandeåtgärder. Där det är lämpligt skulle resultatet av den samordnade utredningen och bedömningen av ärendet fastslås i en gemensam ståndpunkt. För att säkerställa efterlevnad av unionens konsumentlagstiftning får de behöriga myndigheterna ge en myndighet befogenhet att vidta genomdrivandeåtgärder på vägnar av konsumenter i andra medlemsstater som berörs av överträdelsen. De behöriga myndigheterna får också agera samtidigt i alla eller vissa av de berörda medlemsstaterna.

Det är inte möjligt att delegera deltagandet i en samordnad insats till utsedda organ men dessa organ kan instrueras att vidta uppföljande genomdrivandeåtgärder i en samordnad insats. Detta är dock möjligt endast om de andra behöriga myndigheterna samtycker och om det säkerställs att reglerna om tystnadsplikt och affärshemligheter enligt denna förordning iakttas.

Avsnitt II

Detta avsnitt inrättar ett nytt instrument för att hantera utbredda överträdelser med unionsdimension som sannolikt skadar konsumenter i en stor del av unionen. Det fastställer tröskelvärden som avgör vilka misstänkta överträdelser som har en unionsdimension. Tröskelvärdena grundar sig på två kriterier, som bygger på antal länder och berörd befolkning. Båda måste vara uppfyllda.

Kommissionen fastställer huruvida tröskelvärdena för unionsdimension är uppfyllda och inleder den gemensamma insatsen genom beslut. Kommissionen har också en skyldighet att samordna utredningen och andra åtgärder som medlemsstaterna behöver vidta för att få överträdelsen att upphöra. Deltagande i en gemensam insats är obligatorisk för de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som berörs av överträdelsen. I detta avsnitt definieras också de skäl på grundval av vilka de behöriga myndigheterna får avstå från att delta i den gemensamma insatsen. Kommissionen avslutar insatsen genom beslut när skälen för ett avslutande är uppfyllda.

Den gemensamma insatsens huvudsakliga instrument är de berörda behöriga myndigheternas gemensamma ståndpunkt, som utgör resultatet av utredningen. Den gemensamma ståndpunkten bör meddelas den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen och denne bör ges möjlighet att höras om den gemensamma ståndpunkten.

Det främsta syftet med den gemensamma insatsen är att få överträdelsen att upphöra och att vid behov säkerställa att konsumenter får gottgörelse, genom åtaganden som görs av den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen. Om det inte är sannolikt att åtaganden

kommer att göras (t.ex. vid överträdelser som begåtts av oseriösa näringsidkare) kan de behöriga myndigheterna gå vidare direkt och vidta de beivrandeåtgärder som krävs för att få överträdelserna att upphöra. Detta alternativ måste finnas tillgängligt för de behöriga myndigheterna för att säkerställa att näringsidkare inte missbrukar förfarandet för att undgå beivrande.

För uppföljande genomdrivandeåtgärder bör de behöriga myndigheterna välja ut en behörig myndighet som är bäst lämpad att vidta sådana åtgärder för att få överträdelserna att upphöra. Ett avtal mellan de behöriga myndigheterna som ger befogenhet åt en behörig myndighet att agera på de övrigas vägnar ger denna myndighet möjlighet att agera på vägnar av konsumenter från andra medlemsstater som om de hade varit dess egna konsumenter. Vid behov får de behöriga myndigheterna även vidta genomdrivandeåtgärder samtidigt.

Avsnitt III

Detta avsnitt innehåller gemensamma bestämmelser om förfaranden för samordnade och gemensamma insatser, såsom näringsidkares rätt att höras, samordnarens roll, beslutsfattande och språkordning. Dessutom fastställs den rättsliga grunden för samordnade undersökningar av konsumentmarknader (s.k. ”sweeps”)

Kapitel V – Övervakningsmekanism

Den nya övervakningsmekanismen ersätter det nuvarande förvarningssystemet inom konsumentskyddssamarbetet. Det kombinerar förvarningarna enligt den nuvarande förordningen med ett bredare informationsutbyte, vilket är relevant och nödvändigt för att man ska kunna upptäcka utbredda överträdelser i tid.

Andra enheter kan delta i mekanismen genom externa förvarningar. Två kategorier av enheter kan delta i mekanismen. De utsedda organen och de europeiska konsumentcentrumen deltar med stöd av förordningen. En andra kategori som kan delta i förvarningsmekanismen omfattar enheter som nominerats av medlemsstaterna och kommissionen bland konsumentorganisationer, branschorganisationer och andra enheter med lämplig expertis och berättigat intresse av konsumentsskydd. Tillgången till förvarningsmekanismen för alla dessa enheter är begränsad till att lägga in ”varningar för information”. I linje med kraven på tystnadsplikt ska de inte ha tillgång till annan information eller andra varningar som utbyts mellan behöriga myndigheter.

Kapitel VI – Andra EU-omfattande verksamheter

I likhet med den befintliga förordningen om konsumentskyddssamarbete föreskrivs i detta kapitel bestämmelser om samordning, samarbete och utbyte av information om andra verksamheter som är kopplade till genomdrivandesamarbete.

Kapitel VII – Tystnadsplikt och affärshemligheter samt andra arrangemang

Tystnadsplikt är av yttersta vikt inte bara för att skydda tredje parter intressen utan även för att säkerställa att utredningar är effektiva och för att förebygga att bevis förstörs. Förordningen säkerställer skyddet för tystnadsplikt och affärshemligheter. Den föreskriver också att den information som har samlats in med användning av minimibefogenheterna enligt förordningen endast kommer att användas för att säkerställa efterlevnad av den lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen. Förordningen säkerställer vidare att bevis och resultat från utredningar som erhållits genom användning av minimibefogenheterna kan användas smidigt över gränserna, särskilt när åtgärder behöver vidtas mot utbredda överträdelser.

Förordningen ersätter skyldigheten enligt den nuvarande förordningen att lämna en rapport vartannat år med nationella genomdrivandeplaner som ska lämnas in vartannat år, vilka bör

säkerställa en prioritering av verksamheter och en effektivare resursanvändning för att bekämpa överträdelser på den inre marknaden. Med hänsyn till att de överträdelser som denna förordning avser är av gränsöverskridande art och har verkningar som sträcker sig utöver en enda medlemsstats behörighetsgränser, fastställs i denna förordning principerna för att ålägga sanktioner för sådana överträdelser.

Bilaga

Bilagan innehåller en förteckning över rättsakter som skyddar konsumenternas intressen och avgränsar förordningens materiella tillämpningsområde. Bilagan har uppdaterats i förhållande till den befintliga förordningen genom att man har tagit bort lagstiftning som inte längre är i kraft och ändrat förteckningen för att utvidga förordningens tillämpningsområde till att omfatta ytterligare unionsrättsakter på konsumentområdet.

Utvidgningen av bilagan till ytterligare unionsrättsakter på konsumentområdet bör gälla redan innan förordningen börjar tillämpas.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om samarbete mellan de nationella myndigheter som ansvarar för genomdrivandet av konsumentskyddslagstiftningen

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁶⁰,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004⁶¹ föreskriver harmoniserade regler och förfaranden för att underlätta samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen. I artikel 21a föreskrivs en översyn av effektiviteten och de operativa mekanismerna i den förordningen, och i enlighet med samma artikel drog kommissionen slutsatsen att förordning (EG) nr 2006/2004 inte är tillräcklig för att på ett effektivt sätt hantera genomdrivandeproblemen på den inre marknaden, i synnerhet på den digitala inre marknaden.
- (2) Behovet av att stärka konsumenternas förtroende genom en snabbare, mer handlingskraftig och enhetlig tillämpning av konsumentskyddsregler angavs som en av prioriteringarna i den strategi för den digitala inre marknaden som antogs av kommissionen den 6 maj 2015. I strategin för den inre marknaden, som kommissionen antog den 28 oktober 2015, bekräftades på nytt att tillämpningen av unionens konsumentskyddslagstiftning borde förstärkas ytterligare genom förordningen om konsumentskyddssamarbete.
- (3) Den resulterande ineffektiva hanteringen av gränsöverskridande överträdelser, särskilt i den digitala miljön, gör att näringsidkare kan undgå beivrande genom att flytta inom unionen, vilket leder till en snedvridning av konkurrensen för laglydiga näringsidkare som är verksamma inom det egna landet eller över gränserna. Detta är till direkt skada för konsumenterna och underminerar dessas förtroende för gränsöverskridande transaktioner och den inre marknaden. En ökad grad av harmonisering som lägger

⁶⁰ EUT C 108, 30.4.2004, s. 86.

⁶¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen ("förordningen om konsumentskyddssamarbete") (EUT L 364, 9.12.2004, s. 1).

grunden för ett ändamålsenligt och effektivt samarbete mellan behöriga offentliga genomdrivandemyndigheter är därför nödvändig för att upptäcka, utreda och besluta om upphörande av överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser.

- (4) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 inrättades ett nätverk av behöriga myndigheter i unionen. Det är nödvändigt att skapa en effektiv samordning mellan olika behöriga myndigheter som deltar i nätverket, liksom mellan andra offentliga myndigheter i medlemsstaterna. Den samordnande rollen hos den centrala kontaktpunkten bör anförtros en behörig myndighet i varje medlemsstat som har tillräckliga befogenheter och resurser för att utföra denna viktiga roll i nätverket av behöriga myndigheter.
- (5) Konsumenterna bör också skyddas mot kortvariga överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser som endast pågår en kortare tidsperiod men vars skadliga verkningar kan fortsätta långt efter det att överträdelsen har upphört. Behöriga myndigheter bör framöver ha nödvändiga befogenheter att utreda och besluta om upphörande av sådana överträdelser.
- (6) Behöriga myndigheter bör ha en minimiuppsättning av utrednings- och genomdrivandebefogenheter för att kunna tillämpa denna förordning på ett effektivt sätt, samarbeta med varandra och avskräcka näringsidkare från att begå överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser. Dessa befogenheter bör vara tillräckliga för att lösa genomdrivandeproblem inom e-handeln och den digitala miljön, där en näringsidkares möjligheter att lätt dölja eller ändra sin identitet ger upphov till särskilda bekymmer. Dessa befogenheter bör garantera att bevis kan utbytas på ett lagenligt sätt mellan behöriga myndigheter för att uppnå ett effektivt genomdrivande på likvärdig nivå i alla medlemsstater.
- (7) Medlemsstaterna kan välja om de behöriga myndigheterna ska utöva dessa befogenheter direkt inom ramen för sin egen myndighetsutövning eller genom ansökan till behöriga domstolar. Om medlemsstaterna väljer att de behöriga myndigheterna ska utöva sina befogenheter genom ansökan till behöriga domstolar bör medlemsstaterna se till att befogenheterna kan utövas på ett effektivt sätt och i rätt tid och att kostnaden för utövandet av dem är proportionerliga och inte hämmar tillämpningen av denna förordning.
- (8) När de svarar på begäranden som görs via mekanismen för ömsesidigt bistånd bör de behöriga myndigheterna, när så är lämpligt, också utnyttja andra befogenheter eller åtgärder som de tilldelats på nationell nivå, inbegripet att väcka åtal eller föra ärendet vidare till åtal. Det är av största vikt att domstolar och andra myndigheter, särskilt de som är involverade i straffrättsliga förfaranden, har de resurser och befogenheter som krävs för att samarbeta med behöriga myndigheter effektivt och snabbt.
- (9) De behöriga myndigheterna bör ha möjlighet att inleda utredningar på eget initiativ om de får kännedom om överträdelser inom unionen eller utbredda överträdelser på andra sätt än genom klagomål från konsumenter. Detta är särskilt nödvändigt för att säkerställa ett effektivt samarbete mellan de behöriga myndigheterna vid insatser mot utbredda överträdelser.
- (10) De behöriga myndigheterna bör ha tillgång till alla bevis, data och uppgifter som krävs för att fastställa om en överträdelse inom unionen eller en utbredd överträdelse har ägt rum, särskilt för att identifiera den ansvariga näringsidkaren, oberoende av vem som innehar dessa bevis, uppgifter eller data och var de finns och vilket format de har. De

behöriga myndigheterna bör ha möjlighet att direkt begära att tredje parter i den digitala värdekedjan tillhandahåller alla bevis, data och uppgifter som krävs.

- (11) De behöriga myndigheterna bör kunna kontrollera efterlevnaden av konsumentskyddslagstiftningen och inhämta bevis för överträdelser inom unionen eller utbredda överträdelser, särskilt sådana som äger rum under eller efter inköp av varor och tjänster. De bör därför ha befogenhet att göra testinköp och att köpa in varor eller tjänster under täckmantel.
- (12) Särskilt i den digitala miljön bör de behöriga myndigheterna kunna stoppa överträdelser snabbt och effektivt, i synnerhet om den näringsidkare som säljer varor eller tjänster döljer sin identitet eller flyttar inom unionen eller till ett tredjeland för att undvika beivrandeåtgärder. I fall där det finns en risk för allvarlig och irreparabel skada för konsumenterna, bör de behöriga myndigheterna kunna vidta interimistiska åtgärder för att förhindra eller minska sådan skada, inklusive, om det behövs, tillfällig stängning av en webbplats, domän eller liknande digital plats, tjänst eller konto. Dessutom bör de behöriga myndigheterna ha befogenhet att stänga ner eller låta en tjänstelevererande tredje part stänga ner en webbplats, domän eller en liknande digital plats, tjänst eller konto.
- (13) För att garantera att näringsidkare i tillräcklig utsträckning avskräcks från att begå eller upprepa överträdelser och att de inte kan dra nytta av dessa överträdelser, bör de regler om sanktioner som medlemsstaterna har antagit i överensstämmelse med kraven i unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen också tillämpas på överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser. Av samma skäl bör konsumenterna ha rätt till gottgörelse för skada som orsakats av en sådan överträdelse.
- (14) När det gäller gottgörelse till konsumenterna bör de behöriga myndigheterna välja proportionerliga, rättvisa och rimliga åtgärder som förhindrar eller minskar risken för återkommande eller upprepade överträdelser, särskilt med hänsyn till den förväntade nyttan för konsumenterna och de rimliga administrativa kostnader som sannolikt kommer att förknippas med genomförandet av dessa åtgärder. Om de berörda konsumenterna inte kan identifieras eller om de inte kan identifieras utan oproportionerlig kostnad för den ansvariga näringsidkaren, kan den behöriga myndigheten besluta att vinster som erhållits genom överträdelsen återbetalas till statskassan eller till en mottagare som utsetts av den behöriga myndigheten eller i enlighet med nationell lagstiftning.
- (15) Ändamålsenligheten och effektiviteten hos mekanismen för ömsesidigt bistånd bör förbättras. Begärd information bör lämnas i god tid och nödvändiga beivrandeåtgärder bör vidtas utan dröjsmål. Kommissionen bör därför anta genomförandeåtgärder för att fastställa bindande tidsfrister för de behöriga myndigheternas besvarande av begäranden om information och beivrandeåtgärder, och klargöra förfarandemässiga och andra aspekter av att hantera begäranden om information och beivrandeåtgärder.
- (16) Kommissionen måste bli bättre på att samordna och övervaka hur mekanismen för ömsesidigt bistånd fungerar, utfärda riktlinjer, lämna rekommendationer och avge yttranden till medlemsstaterna när det uppstår problem. Kommissionen måste också ha bättre möjligheter att effektivt och snabbt kunna hjälpa de behöriga myndigheterna att lösa tvister om tolkningen av de behöriga myndigheternas skyldigheter på grundval av mekanismen för ömsesidigt bistånd.
- (17) Harmoniserade regler som beskriver förfarandena för samordning av övervakning, utredning och beivrande av utbredda överträdelser bör införas. Samordnade åtgärder

mot utbredda överträdelser bör säkerställa att behöriga myndigheter kan välja det lämpligaste och mest effektiva verktyget för att förhindra utbredda överträdelser och garantera kompensation till konsumenter.

- (18) Samordnad kontroll av webbplatser för e-handel (gemensamma marknadskontroller eller s.k. sweeps) är en annan form av samordning av genomdrivandet som har visat sig vara ett effektivt vapen mot överträdelser som bör bibehållas och förstärkas i framtiden.
- (19) Utbredda överträdelser med en unionsdimension kan orsaka omfattande skada för ett flertal av konsumenterna i unionen. De kräver därför ett särskilt samordningsförfarande på unionsnivå med kommissionen som obligatorisk samordnare. För att säkerställa att förfarandet inleds vid en läglig tidpunkt och på ett konsekvent och effektivt sätt samt att villkoren kontrolleras på ett enhetligt sätt, bör kommissionen ansvara för att kontrollera huruvida villkoren för att inleda ett förfarande är uppfyllda. Bevis och uppgifter som samlas in under de gemensamma insatserna bör utan hinder kunna användas vid nationella förfaranden när så krävs.
- (20) I samband med utbredda överträdelser och utbredda överträdelser med en unionsdimension bör de berörda näringsidkarnas rätt till försvar respekteras. Detta förutsätter i synnerhet att näringsidkaren har rätt att bli hörd och att använda det språk som vederbörande själv har valt under förfarandet.
- (21) Om en näringsidkare som är ansvarig för en utbredd överträdelse eller en utbredd överträdelse med en unionsdimension inte upphör med överträdelsern frivilligt, bör de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna utse en behörig myndighet i en medlemsstat till att vidta en beivrandeåtgärd som anpassats för att värna rättigheterna för konsumenter som är bosatta i övriga medlemsstater som berörs av överträdelsern. Den behöriga myndigheten bör utses med hänsyn tagen till dess förmåga att vidta effektiva insatser mot näringsidkaren, till exempel när näringsidkaren är etablerad i den myndighetens medlemsstat. Den utsedda behöriga myndigheten bör agera som om konsumenterna i övriga medlemsstater vore dess egna konsumenter. Om det är nödvändigt för att undvika extraterritoriell tillämpning av lagstiftningen bör flera eller alla medlemsstater som berörs av överträdelsern ha rätt att anta beivrandeåtgärder samtidigt för att skydda sina egna konsumenter eller konsumenter som är bosatta i andra medlemsstater. Detta kan exempelvis behövas för att stoppa överträdelser av likartat slag som begås av dotterbolag till ett företag som är etablerat i fler än en medlemsstat, och som enbart påverkar konsumenterna i dessa medlemsstater, utan att det finns ett tydligt gränsöverskridande inslag (parallella överträdelser).
- (22) Övervakningsmekanismen och förvarningsmekanismen bör förstärkas för att göra det möjligt att snabbt och effektivt upptäcka utbredda överträdelser. Det bör klargöras vilken information som ska utbytas och vilken uppföljning som krävs efter ett utbyte av information, för att säkerställa att man reagerar och agerar på vederbörligt sätt vid förvarningar som kräver insatser. Kommissionen bör samordna övervakningsmekanismens funktion.
- (23) Konsumentorganisationer spelar en mycket viktig roll när det gäller att informera konsumenterna om deras rättigheter och utbilda dem och skydda deras intressen, inbegripet genom tvistlösning. Konsumenterna bör uppmuntras att samarbeta med behöriga myndigheter för att stärka tillämpningen av denna förordning. Konsumentorganisationer, särskilt konsumentorganisationer till vilka genomdrivandeuppgifter får delegeras enligt denna förordning, och nätverket av europeiska konsumentcentrum bör kunna underrätta de behöriga myndigheterna om

misstänkta överträdelser och med dem utbyta information som behövs för att upptäcka, utreda och stoppa överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser.

- (24) Överträdelser med utbredning över hela unionen bör åtgärdas på ett effektivt och ändamålsenligt sätt. Därför bör prioritering och planering av genomdrivandet på medlemsstatsnivå samordnas och de behöriga myndigheternas resurser utnyttjas gemensamt. Ett system med rullande tvååriga genomdrivandeplaner bör inrättas för att uppnå detta.
- (25) Data om konsumentklagomål kan hjälpa beslutsfattare på nationell nivå och unionsnivå att bedöma hur konsumentmarknaderna fungerar och att upptäcka överträdelser. I syfte att underlätta utbytet av sådana data på unionsnivå har kommissionen antagit en rekommendation om användning av en harmoniserad metod för klassificering och rapportering av klagomål och förfrågningar från konsumenter⁶². Denna rekommendation bör genomföras för att fullt ut stödja samarbetet när det gäller genomdrivande inom unionen och underlätta upptäckt av överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser.
- (26) Genomdrivandeproblem går utöver unionens gränser, och unionskonsumenternas intressen bör skyddas från oseriösa näringsidkare som är baserade i tredjeländer. Därför bör man förhandla om internationella avtal med tredjeländer rörande ömsesidigt bistånd vid genomdrivande av lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen. Dessa internationella avtal bör inbegripa de frågor som omfattas av denna förordning och bör förhandlas på unionsnivå för att säkerställa starkast möjliga skydd för konsumenterna i unionen och ett smidigt samarbete med tredjeländer.
- (27) Med avseende på säkerställandet av enhetliga villkor för genomförandet och utövandet av de behöriga myndigheternas minimibefogenheter samt fastställandet av tidsfrister och andra närmare bestämmelser om förfaranden för att hantera överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser och om övervakningsmekanismen och det administrativa samarbetet mellan behöriga myndigheter, bör genomförandebefogenheter delegeras till kommissionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁶³.
- (28) Granskningsförfarandet bör användas vid antagandet av akter i enlighet med artiklarna 10, 11, 12, 13, 15, 20, 27, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 39, 43 och 46 i denna förordning, med hänsyn till att dessa akter har allmän räckvidd.
- (29) Denna förordning kompletterar sektorsspecifika unionsregler om samarbete mellan sektoriella tillsynsmyndigheter respektive sektoriella unionsregler om kompensation till konsumenter för skada till följd av överträdelser av dessa regler. Denna förordning påverkar inte andra samarbetssystem och samarbetsnätverk som föreskrivs i sektorsspecifik unionslagstiftning. Denna förordning främjar samarbete och samordning mellan nätverket för konsumentskydd och de nätverk av tillsynsorgan och tillsynsmyndigheter som inrättats genom sektorsspecifik unionslagstiftning.
- (30) Denna förordning påverkar inte befintliga unionsregler om befogenheter för de nationella tillsynsorgan som inrättats genom sektorsspecifik unionslagstiftning. När så är lämpligt och möjligt bör dessa organ använda sig av de befogenheter som står dem

⁶² Kommissionens rekommendation om användning av en harmoniserad metod för klassificering av klagomål och förfrågningar från konsumenter (2010/304/EU, EUT L 136, 2.6. 2010, s. 1).

⁶³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2. 2011, s. 13).

till buds enligt unionslagstiftning eller nationell lagstiftning för att få till stånd ett upphörande av eller ett förbud mot överträdelser inom unionen eller utbredda överträdelser eller för att bistå de behöriga myndigheterna i deras arbete med att uppnå detta.

- (31) För att beräkna kompensation för skada som åsamkats konsumenters kollektiva intressen bör reglerna i unionens sektorsspecifika lagstiftning rörande passagerare vara tillämplig, till exempel Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004⁶⁴, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007⁶⁵, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010⁶⁶ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 181/2011⁶⁷. Om den sektorsspecifika unionslagstiftningen inte omfattar kompensation för skada till följd av överträdelser inom unionen eller utbredda överträdelser, bör kompensationen fastställas på grundval av tillämplig nationell lagstiftning.
- (32) Denna förordning påverkar inte de behöriga myndigheternas och Europeiska bankmyndighetens roller och befogenheter när det gäller skyddet av konsumenternas kollektiva ekonomiska intressen i fråga om betalkonton och kreditavtal som avser bostadsfastighet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU⁶⁸ och Europaparlamentets och rådet direktiv 2014/92/EU⁶⁹.
- (33) Med hänsyn till de befintliga samarbetsmekanismerna enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU, bör mekanismen för ömsesidigt bistånd (kapitel III) inte tillämpas på överträdelser inom unionen av dessa direktiv.
- (34) Denna förordning påverkar inte sanktioner som föreskrivs i sektorspecifik unionslagstiftning och i unionens konsumentskyddslagstiftning och som tillämpas på nationella överträdelser. De behöriga myndigheterna bör i förekommande fall tillämpa bestämmelser i den nationella lagstiftning som införlivar dessa bestämmelser, med hänsyn till överträdelsens faktiska omfattning och räckvidd samt den skada som överträdelsen har orsakat för konsumenter i andra medlemsstater.
- (35) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna⁷⁰. Denna förordning bör således tolkas och tillämpas med beaktande av dessa rättigheter och principer. När de utövar minimibefogenheter enligt denna förordning bör de behöriga myndigheterna göra en lämplig avvägning mellan de

⁶⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar (EUT L 46, 17.2.2004, s. 1).

⁶⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer (EUT L 315, 3.12.2007, s. 14).

⁶⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010 av den 24 november 2010 om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar (EUT L 334, 17.12.2010, s. 1).

⁶⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 181/2011 av den 16 februari 2011 om passagerares rättigheter vid busstransport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 55, 28.2.2011, s. 1).

⁶⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet (EUT L 60, 28.2.2014, s. 34).

⁶⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner (EUT L 257, 28.8.2014, s. 214).

⁷⁰ EGT C 364, 18.12.2000, s. 1.

intressen som skyddas av de grundläggande rättigheterna, såsom en hög konsumentskyddsnivå, näringsfrihet och informationsfrihet.

(36) Eftersom målet med denna förordning, nämligen samarbete mellan nationella myndigheter som ansvarar för genomdrivandet av konsumentskyddslagstiftningen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom de inte kan säkerställa samarbete och samordning genom att agera på egen hand, utan, på grund av åtgärdens räckvidd med avseende på territorium och personer, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(37) Förordning (EG) nr 2006/2004 bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs de villkor enligt vilka de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som utses som ansvariga för genomdrivandet av den lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen ska samarbeta med varandra och med kommissionen i syfte att se till att denna lagstiftning efterlevs, garantera att den inre marknaden fungerar smidigt och förbättra skyddet av konsumenternas ekonomiska intressen.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser enligt definitionerna i artikel 3 b och c.

2. Denna förordning ska också tillämpas på kortvariga överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser, även om dessa har upphört innan beivrandet inleddes eller kunde slutföras.

3. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av unionsreglerna om internationell privaträtt, särskilt regler om domstols behörighet och tillämplig lagstiftning.

4. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen i medlemsstaterna av bestämmelserna om straffrättsligt och civilrättsligt samarbete, särskilt det europeiska rättsliga nätverkets verksamhet.

5. Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas fullgörande av eventuella ytterligare skyldigheter som hänför sig till ömsesidigt bistånd för skydd av konsumenternas kollektiva ekonomiska intressen, inbegripet i straffrättsliga frågor, och som grundar sig på andra rättsakter, inbegripet bilaterala eller multilaterala avtal.

6. Denna förordning ska inte påverka den roll och de befogenheter som tillkommer behöriga myndigheter och Europeiska bankmyndigheten enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto.

7. Kapitel III i denna förordning ska inte tillämpas på överträdelser inom unionen av följande rättsakter:

- (a) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet.
- (b) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner.

8. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/22/EG⁷¹.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (a) *lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen*: de direktiv, såsom de införlivats i medlemsstaternas nationella rättsordningar, samt de förordningar som förtecknas i bilagan.
- (b) *överträdelse inom unionen*: varje pågående eller avslutad handling eller underlåtenhet som strider mot den lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen, och som har skadat, skadar eller sannolikt kan skada de kollektiva intressena för konsumenter som är bosatta i en annan medlemsstat än den där handlingen eller underlåtenheten har sitt ursprung eller ägde rum, där den näringsidkare som är ansvarig för handlingen eller underlåtenheten är etablerad, eller där det finns bevis eller tillgångar som tillhör näringsidkaren och som hänför sig till handlingen eller underlåtenheten.
- (c) *utbredd överträdelse*:
 - (1) varje handling eller underlåtenhet som strider mot den lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen, och som har skadat, skadar eller sannolikt kan skada de kollektiva intressena för konsumenter som är bosatta i minst två andra medlemsstater än den där handlingen eller underlåtenheten har sitt ursprung eller ägde rum, där den näringsidkare som är ansvarig för handlingen eller underlåtenheten är etablerad, eller där det finns bevis eller tillgångar som hänför sig till handlingen eller underlåtenheten, oavsett om handlingen eller underlåtenheten pågår eller har upphört, eller
 - (2) varje handling eller underlåtenhet som strider mot den lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen och som uppvisar gemensamma drag, till exempel genom att innebära bruk av samma

⁷¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/22/EG av den 23 april 2009 om förbudsföreläggande för att skydda konsumenternas intressen (EUT L 110, 1.5.2009, s. 30).

olagliga metoder, kränka samma intresse eller inträffa samtidigt i minst två medlemsstater.

- (d) *ansökande myndighet*: den behöriga myndighet som framställer en begäran om ömsesidigt bistånd.
- (e) *anmodad myndighet*: den behöriga myndighet som tar emot en begäran om ömsesidigt bistånd.
- (f) *näringsidkare*: en fysisk eller juridisk person, privatägd eller offentligägd, som handlar för ändamål som faller inom ramen för den egna närings- eller yrkesverksamheten samt varje person som agerar i dennes namn eller på dennes vägnar.
- (g) *marknadsövervakning*: verksamhet, insatser eller åtgärder från en behörig myndighet i syfte att upptäcka huruvida överträdelser inom unionen eller utbredda överträdelser har ägt rum eller pågår.
- (h) *klagomål från konsumenter*: ett väl underbyggt påstående om att en näringsidkare har gjort sig skyldig till, eller sannolikt kommer att göra sig skyldig till, en överträdelse av den lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.
- (i) *skada på konsumenters kollektiva intressen*: faktisk eller potentiell skada på intressena för ett antal konsumenter som berörs av överträdelser inom unionen eller utbredda överträdelser; sådan skada ska anses föreligga särskilt om överträdelserna potentiellt eller faktiskt har skadat, skadar eller sannolikt kan skada ett betydande antal konsumenter i en likartad situation.

Artikel 4

Preskriptionstider för överträdelser

1. De behöriga myndigheterna får utreda överträdelser som avses i artikel 2 och förbjuda näringsidkare att begå sådana överträdelser i framtiden. De behöriga myndigheterna får ålägga sanktioner för sådana överträdelser inom fem år från det att överträdelserna upphörde.
2. Preskriptionstiden för åläggande av sanktioner ska börja löpa den dag då överträdelserna upphörde.
3. Varje åtgärd som den behöriga myndigheten vidtar i samband med förfaranden för att utreda eller beivra överträdelserna ska leda till att preskriptionstiden för åläggande av sanktioner upphör att löpa till dess att ett slutligt beslut i ärendet har fattats. Preskriptionstiden för åläggande av sanktioner ska upphöra att löpa under den tid då den behöriga myndighetens beslut, föreläggande eller annan åtgärd är föremål för domstolsförfaranden.

KAPITEL II

BEHÖRIGA MYNDIGHETER OCH DERAS BEFOGENHETER

Artikel 5

Behöriga myndigheter och centrala kontaktpunkter

1. Varje medlemsstat ska som behöriga myndigheter utse offentliga myndigheter som inrättats på nationell, regional eller lokal nivå med särskilt ansvar för att genomdriva den lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.

2. De behöriga myndigheterna ska fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning som om de handlade på vägnar av konsumenter i sin egen medlemsstat och för sin egen räkning.
3. Varje medlemsstat ska utse en behörig myndighet som enda central kontaktpunkt.
4. Den centrala kontaktpunkten ska ansvara för samordning av de utrednings- och genomdrivandeåtgärder avseende överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser som vidtas av de behöriga myndigheterna, andra offentliga myndigheter enligt artikel 6, utsedda organ enligt artikel 13 och enheter som deltar i förvarningsmekanismen enligt artikel 34.
5. Medlemsstaterna ska se till att behöriga myndigheter och centrala kontaktpunkter har de adekvata resurser som krävs för att tillämpa denna förordning och för att effektivt utnyttja sina befogenheter enligt artikel 8, inbegripet tillräckliga ekonomiska och andra resurser, sakkunskap, förfaranden och andra arrangemang.
6. Om en medlemsstat har fler än en behörig myndighet på sitt territorium, ska medlemsstaten se till att deras respektive uppdrag är tydligt definierade och att det finns ett nära samarbete dem emellan, så att de kan fullgöra sina respektive uppdrag på ett effektivt sätt.

Artikel 6

Samarbete med andra offentliga myndigheter och utsedda organ

1. Varje medlemsstat får ålägga andra offentliga myndigheter en skyldighet att bistå de behöriga myndigheterna vid fullgörandet av deras skyldigheter.
2. En behörig myndighet får begära att de andra offentliga myndigheter som avses i punkt 1 vidtar alla nödvändiga beivrandeåtgärder som de har tillgång till enligt nationell lagstiftning för att få till stånd ett upphörande av eller ett förbud mot överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser.
3. Medlemsstaterna ska se till att de andra offentliga myndigheterna har de resurser och befogenheter som krävs för att samarbeta effektivt med de behöriga myndigheterna vid tillämpningen av denna förordning. Dessa andra offentliga myndigheter ska regelbundet underrätta den behöriga myndigheten om åtgärder som vidtagits med avseende på tillämpningen av denna förordning.
4. Varje medlemsstat får ge organ som har ett berättigat intresse av att överträdelser upphör eller förbjuds (nedan kallade *utsedda organ*) i uppdrag att på en anmodad behörig myndighets vägnar samla in den nödvändiga information och vidta de nödvändiga beivrandeåtgärder som de har tillgång till enligt nationell lag.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa samarbete mellan behöriga myndigheter och utsedda organ, särskilt för att säkerställa att sådana överträdelser som avses i artikel 2 utan dröjsmål kommer till de behöriga myndigheternas kännedom.

Artikel 7

Information och förteckningar

1. Varje medlemsstat ska utan dröjsmål meddela kommissionen och de övriga medlemsstaterna identiteten på de behöriga myndigheterna, den centrala kontaktpunkten, de utsedda organ som anges i artikel 13 och de enheter som deltar i den förvarningsmekanism som anges i artikel 34, samt eventuella ändringar av dessa uppgifter.
2. Kommissionen ska upprätta och uppdatera en allmänt tillgänglig förteckning över centrala kontaktpunkter, behöriga myndigheter samt utsedda organ och enheter på sin webbplats.

Artikel 8

Minimibefogenheter för de behöriga myndigheterna

1. Varje behörig myndighet ska ha de utrednings- och genomdrivandebefogenheter som den behöver för att tillämpa denna förordning och ska utöva dessa i enlighet med denna förordning och nationell rätt.

2. Varje behörig myndighet ska ha åtminstone följande befogenheter och utöva dessa på de villkor som anges i artikel 9 för att

- (a) få tillgång till alla relevanta handlingar, data eller uppgifter med anknytning till en överträdelse enligt denna förordning, i varje form och format och oberoende av på vilket medium eller var de lagras,
- (b) begära att varje fysisk eller juridisk person, inklusive banker, internetleverantörer, domänregister och domänregistratorer samt värdtjänstleverantörer tillhandahåller alla relevanta uppgifter, data eller handlingar, oavsett format eller form och oberoende av på vilket medium eller på vilken plats de lagras, i syfte att bland annat identifiera och följa finansiella flöden och dataflöden, eller i syfte att fastställa identiteten hos personer som är involverade i finansiella flöden och dataflöden, samt bankkontouppgifter och uppgifter om ägande av webbplatser,
- (c) begära att varje offentlig myndighet, offentligt organ eller offentlig enhet i den behöriga myndighetens medlemsstat tillhandahåller alla relevanta uppgifter, data eller handlingar, oavsett format eller form och oberoende av på vilket medium eller var de lagras, i syfte att bland annat identifiera och följa finansiella flöden och dataflöden, eller i syfte att fastställa identiteten hos personer som är involverade i finansiella flöden och dataflöden, samt bankkontouppgifter och uppgifter om ägande av webbplatser,
- (d) utföra nödvändiga inspektioner på plats, däribland särskilt befogenhet att få tillträde till lokaler, mark eller transportmedel eller att anmoda andra myndigheter att göra detta i syfte att undersöka, beslagta, kopiera eller utverka kopior av uppgifter, data eller handlingar, oberoende av på vilket medium eller var de lagras, försegla lokaler eller uppgifter, data eller handlingar för den tidsperiod som krävs och i den omfattning som det är nödvändigt för inspektionen, begära att den berörda näringsidkarens företrädare eller medarbetare lämnar förklaringar om sakförhållanden, uppgifter eller handlingar som har samband med föremålet för inspektionen och protokollföra deras svar,
- (e) köpa in varor eller tjänster genom testinköp för att upptäcka överträdelser enligt denna förordning och erhålla bevis,
- (f) köpa in varor eller tjänster under täckmantel för att upptäcka överträdelser enligt denna förordning och erhålla bevis,
- (g) besluta om interimistiska åtgärder för att förebygga risken för allvarlig och irreparabel skada för konsumenter, särskilt när det gäller att tillfälligt upphäva en webbplats, domän eller liknande digital plats, tjänst eller konto,
- (h) på eget initiativ inleda undersökningar eller förfaranden för att få till stånd ett upphörande av eller ett förbud mot överträdelser inom unionen eller utbredda överträdelser och i förekommande fall offentliggöra information om detta,

- (i) erhålla ett åtagande från den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen inom unionen eller den utbredda överträdelsen att upphöra med överträdelsen och där det är lämpligt kompensera konsumenter för den skada som orsakats,
- (j) skriftligen begära att näringsidkaren ska upphöra med överträdelsen,
- (k) vidta åtgärder för att få till stånd ett upphörande av eller ett förbud mot överträdelsen,
- (l) stänga en webbplats, domän eller liknande digital plats, tjänst eller konto eller en del av denna, inklusive genom att anmoda en tredje part eller en annan offentlig myndighet att genomföra sådana åtgärder,
- (m) besluta om sanktioner, inklusive böter och viten, för överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser och för underlåtenhet att följa ett beslut, ett föreläggande, en interimistisk åtgärd, ett åtagande eller någon annan åtgärd som har beslutats enligt denna förordning,
- (n) beordra den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen inom unionen eller den utbredda överträdelsen att kompensera konsumenter som har lidit skada till följd av överträdelsen, inklusive genom ersättning i pengar, erbjudande till konsumenter om att säga upp avtalet eller andra åtgärder som garanterar gottgörelse till konsumenter som har lidit skada till följd av överträdelsen,
- (o) beordra återbetalning av vinst som erhållits till följd av överträdelser, inbegripet beordra att denna vinst ska betalas till statskassan eller till en mottagare som utsetts av den behöriga myndigheten eller enligt nationell lagstiftning,
- (p) offentliggöra slutliga beslut, interimistiska åtgärder eller förelägganden, inklusive identiteten hos den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen inom unionen eller den utbredda överträdelsen,
- (q) samråda med konsumenter, konsumentorganisationer, utsedda organ och andra berörda personer om hur effektiva de föreslagna åtagandena är när det gäller att få överträdelsen att upphöra och undanröja den skada som orsakats av denna.

Artikel 9

Utövande av minimibefogenheter

1. De behöriga myndigheterna ska utöva de befogenheter som anges i artikel 8 i enlighet med denna förordning och nationell lagstiftning antingen

- (a) direkt inom ramen för sina egna befogenheter, eller
- (b) genom ansökan till domstolar som är behöriga att fatta det nödvändiga beslutet inbegripet, i förekommande fall, genom överklagande, om ansökan om att fatta det nödvändiga beslutet avslås.

2. I den utsträckning som behöriga myndigheter utövar sina befogenheter genom ansökningar till domstolar, ska dessa domstolar ha befogenhet att fatta de nödvändiga besluten och agera inom ramen för denna förordning.

3. Medlemsstaterna ska se till att domstolsavgifter och andra kostnader med anknytning till domstolsavgöranden inom ramen för förfaranden som inletts med tillämpning av denna förordning är proportionerliga och inte hämmar tillämpningen av denna förordning.

Artikel 10

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer villkoren för genomförandet och utövandet av behöriga myndigheters minimibefogenheter som avses i artikel 8. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

KAPITEL III

MEKANISMEN FÖR ÖMSESIDIGT BISTÅND

Artikel 11

Begäran om information

1. En anmodad myndighet ska, på begäran av en ansökande myndighet, lämna all relevant information som krävs för att fastställa om en överträdelse inom unionen har ägt rum och för att få denna överträdelse att upphöra. Den anmodade myndigheten ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om begäran om information och svaret på denna.
2. Den anmodade myndigheten ska inleda lämpliga utredningar eller vidta varje annan nödvändig eller lämplig åtgärd för att inhämta den begärda informationen. Vid behov ska dessa utredningar genomföras med bistånd av andra offentliga myndigheter eller utsedda organ.
3. På begäran av den ansökande myndigheten får den anmodade myndigheten ge behöriga tjänstemän från den ansökande myndigheten tillstånd att åtfölja tjänstemännen från den anmodade myndigheten under utredningens gång.
4. Den anmodade myndigheten ska besvara begäran genom att använda förfarandet för begäran om information, inom de tidsfrister som kommissionen har fastställt i en genomförandeakt.
5. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer tidsfrister, standardformulär och närmare uppgifter om förfarandet för begäran om information. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

Artikel 12

Begäran om beivrandeåtgärder

1. En anmodad myndighet ska, på begäran av en ansökande myndighet, vidta alla åtgärder som krävs för att få till stånd ett upphörande av eller ett förbud mot överträdelsen inom unionen, inklusive ålägga sanktioner och beordra eller underlätta kompensation till konsumenter för skada som överträdelsen har orsakat.
2. För att fullgöra sina skyldigheter enligt punkt 1 ska den anmodade myndigheten utöva de befogenheter som anges i artikel 8 och eventuella ytterligare befogenheter som den tilldelats enligt nationell lagstiftning. Den anmodade myndigheten ska besluta vilka beivrandeåtgärder som är lämpliga för att få till stånd ett upphörande av eller ett förbud mot överträdelsen inom unionen på ett proportionellt, effektivt och ändamålsenligt sätt. Vid behov ska dessa åtgärder fastställas och genomföras med bistånd av andra offentliga myndigheter.

3. Den anmodade myndigheten ska regelbundet informera och samråda med den ansökande myndigheten om de åtgärder som vidtagits. Den anmodade myndigheten ska via den databas som anges i artikel 43 utan dröjsmål underrätta den ansökande myndigheten, de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater och kommissionen om de åtgärder som vidtagits och deras verkan på överträdelsen inom unionen, och därvid ange bland annat följande:

- (a) Huruvida interimistiska åtgärder beslutats.
- (b) Huruvida överträdelsen har upphört.
- (c) Vilka sanktioner som har ålagts.
- (d) I vilken utsträckning konsumenter har kompenserats.
- (e) Huruvida de vidtagna åtgärderna har genomförts.

4. Den anmodade myndigheten ska besvara begäran genom att tillämpa förfarandena för begäran om beivrandeåtgärder inom den tidsfrist som fastställts av kommissionen i en genomförandeakt.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer tidsfrister, standardformulär och närmare uppgifter om förfarandena för begäranden om beivrandeåtgärder. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

Artikel 13

De utsedda organens roll

1. Den anmodade myndigheten får instruera ett utsett organ att samla in nödvändig information och vidta de beivrandeåtgärder som krävs för att få till stånd ett upphörande av eller ett förbud mot överträdelsen. Den anmodade myndigheten får endast göra detta om det är sannolikt att det berörda organet kan få fram den begärda informationen eller vidta åtgärder för att få till stånd ett upphörande av eller ett förbud mot överträdelsen på ett lika effektivt och ändamålsenligt sätt som den anmodade myndigheten själv.

2. Den anmodade myndigheten ska säkerställa att instruktionen av det utsedda organet inte leder till avslöjande av information som omfattas av reglerna om sekretess, tystnadsplikt och affärshemligheter i artikel 41.

3. Om det utsedda organet inte lyckas få till stånd ett upphörande av eller ett förbud mot överträdelsen inom unionen inom den tidsfrist som anges i artikel 11.4 och artikel 12.4, ska den anmodade myndigheten själv handlägga begäran i enlighet med artiklarna 11 och 12.

4. Innan den anmodade behöriga myndigheten instruerar det utsedda organet ska den samråda med den ansökande myndigheten om sin avsikt att instruera ett utsett organ. Om den ansökande myndigheten inte godtar instruktionen av ett utsett organ, ska den utan dröjsmål skriftligen informera den anmodade myndigheten om detta och ange skälen till sin invändning. I så fall ska den anmodade myndigheten avstå från att instruera det utsedda organet och själva handlägga begäran.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer tidsfrister, standardformulär och närmare uppgifter om de förfaranden som involverar utsedda organ. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

Artikel 14

Förfarande för begäran om ömsesidigt bistånd

1. I en begäran om ömsesidigt bistånd ska den ansökande myndigheten lämna tillräcklig information för att den anmodade myndigheten ska kunna tillmötesgå begäran, inbegripet sådana nödvändiga bevis som endast kan erhållas i den ansökande myndighetens medlemsstat.
2. Begäran ska översändas av den ansökande myndigheten till den centrala kontaktpunkten i den anmodade myndighetens medlemsstat och till den centrala kontaktpunkten i den ansökande myndighetens medlemsstat för kännedom. Den centrala kontaktpunkten i den anmodade myndighetens medlemsstat ska utan dröjsmål vidarebefordra begäran till berörd behörig myndighet.
3. En begäran om ömsesidigt bistånd och all kommunikation i samband med denna ska göras skriftligen med hjälp av standardformulär och skickas elektroniskt via den databas som inrättas i enlighet med artikel 43.
4. De berörda behöriga myndigheterna ska komma överens om vilka språk som ska användas för begäranden om ömsesidigt bistånd och för all kommunikation med anknytning till sådana begäranden.
5. Om en överenskommelse om vilka språk som ska användas inte kan nås ska en begäran översändas på det officiella språket i den ansökande myndighetens medlemsstat och svaren lämnas på det officiella språket i den anmodade myndighetens medlemsstat. I så fall ska varje behörig myndighet säkerställa nödvändiga översättningar av begärandena, svaren och andra handlingar som den mottar från en annan behörig myndighet.
6. Den anmodade myndigheten ska svara direkt till den ansökande myndigheten och till den centrala kontaktpunkten i den ansökande respektive den anmodade myndighetens medlemsstat.

Artikel 15

Vägran att tillmötesgå en begäran om ömsesidigt bistånd

1. En anmodad myndighet får vägra att tillmötesgå en begäran om information enligt artikel 11 om ett eller flera av följande villkor är uppfyllda:
 - a) Den anmodade myndigheten anser, efter att ha samrått med den ansökande myndigheten, att den ansökande myndigheten inte behöver den begärda informationen för att fastställa huruvida en överträdelse inom unionen har ägt rum eller huruvida det föreligger skälig misstanke om att den kommer att äga rum.
 - b) Den ansökande myndigheten håller inte med om att informationen omfattas av reglerna om sekretess och tystnadsplikt och affärshemligheter i artikel 41.
 - c) En brottsutredning eller ett rättsligt förfarande har redan inletts eller ett slutligt avgörande har redan meddelats med avseende på samma överträdelse inom unionen och mot samma näringsidkare vid de rättsliga myndigheterna i den anmodade eller ansökande myndighetens medlemsstat.
2. En anmodad myndighet får, efter samråd med den ansökande myndigheten, vägra att tillmötesgå en begäran om beivrandeåtgärder enligt artikel 12 om ett eller flera av följande villkor är uppfyllda:

- a) En brottsutredning eller ett rättsligt förfarande har redan inletts eller ett slutligt avgörande har redan meddelats med avseende på samma överträdelse inom unionen och mot samma näringsidkare vid de rättsliga myndigheterna i den anmodade eller ansökande myndighetens medlemsstat.
- b) Den anmodade myndigheten anser, efter att ha gjort lämpliga utredningar, att någon överträdelse inom unionen inte har ägt rum.
- c) Den anmodade myndigheten anser att den ansökande myndigheten inte har lämnat tillräcklig information enligt artikel 12.1.

En begäran om beivrandeåtgärder kan inte avslås med hänvisning till att otillräcklig information har lämnats, om en begäran om information om samma överträdelse inom unionen avslögs med motiveringen att en brottsutredning eller ett rättsligt förfarande redan hade inletts eller ett slutligt avgörande redan hade meddelats med avseende på samma överträdelse inom unionen och mot samma näringsidkare, enligt vad som anges i punkt 1 c.

3. Den anmodade myndigheten ska underrätta den ansökande myndigheten och kommissionen om en vägran att tillmötesgå en begäran om ömsesidigt bistånd och ange skälen till avslaget.

4. Vid eventuell oenighet mellan den ansökande och den anmodade myndigheten ska den ansökande myndigheten eller den anmodade myndigheten utan dröjsmål hänskjuta frågan till kommissionen, som ska avge ett yttrande. Om frågan inte hänskjuts till kommissionen, får denna avge ett yttrande på eget initiativ.

5. Kommissionen ska övervaka hur mekanismen för ömsesidigt bistånd fungerar, att behöriga myndigheter följer förfarandena och att tidsfristerna för handläggning av begäranden om ömsesidigt bistånd efterlevs. Kommissionen ska ha tillgång till begärandena om ömsesidigt bistånd och till den information och de handlingar som utbyts mellan den ansökande och den anmodade myndigheten.

6. Kommissionen får vid behov utfärda riktlinjer och ge råd till medlemsstaterna för att säkerställa en ändamålsenlig och väl fungerande mekanism för ömsesidigt bistånd.

7. Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om de förfaranden som ska användas för att lösa tvister mellan behöriga myndigheter enligt punkterna 3 och 4. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

KAPITEL IV

MEKANISM FÖR SAMORDNAD ÖVERVAKNING, UTREDNING OCH GENOMDRIVANDE VID UTBREDDA ÖVERTRÄDELSER

AVSNITT I

UTBREDDA ÖVERTRÄDELSER

Artikel 16

Inledande av en samordnad insats och utseende av samordnare

1. Om en behörig myndighet har rimliga skäl att misstänka att en utbredd överträdelse äger rum ska den utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater som berörs av den utbredda överträdelsen och kommissionen.
2. Om kommissionen har rimliga skäl att misstänka att en utbredd överträdelse äger rum ska den underrätta de behöriga myndigheter som berörs av denna.
3. Efter att ha mottagit de underrättelser som avses i punkterna 1 och 2 ska de behöriga myndigheter som berörs av den utbredda överträdelsen i samförstånd utse den behöriga myndighet som ska samordna insatsen.
4. De berörda behöriga myndigheterna får uppmana kommissionen att ta på sig rollen som samordnare. Kommissionen ska utan dröjsmål underrätta de berörda behöriga myndigheterna om huruvida den godtar rollen som samordnare.
5. I samband med underrättelse av den behöriga myndigheten i enlighet med punkt 2 får kommissionen föreslå att den ska ta på sig rollen som samordnare. De berörda behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om huruvida de godtar att kommissionen samordnar insatsen.
6. Om kommissionen avböjer att ta på sig den samordnande rollen eller om de berörda behöriga myndigheterna inte godtar att kommissionen samordnar insatsen, ska de berörda behöriga myndigheterna utse en behörig myndighet till att samordna insatsen. Om ingen överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna nås, ska den behöriga myndighet som först underrättade övriga behöriga myndigheter om den misstänkta överträdelsen samordna insatsen.

Artikel 17

Utredningsåtgärder inom ramen för samordnade insatser

1. De behöriga myndigheterna ska se till att nödvändiga bevis, data och uppgifter samlas in på ett ändamålsenligt och effektivt sätt. De behöriga myndigheterna ska se till att utredningar och inspektioner genomförs samtidigt och att interimistiska åtgärder vidtas samtidigt.
2. De berörda behöriga myndigheterna får använda mekanismen för ömsesidigt bistånd i enlighet med kapitel III, särskilt för att samla in bevis och uppgifter från andra medlemsstater än de medlemsstater som berörs av den samordnade insatsen eller för att säkerställa att den berörde näringsidkaren inte kringgår beivrandeåtgärder.
3. När så är lämpligt får de berörda behöriga myndigheterna redovisa resultatet av utredningen och bedömningen av den utbredda överträdelsen i en gemensam ståndpunkt som överenskommit dem emellan.
4. När så är lämpligt, och utan att det påverkar tillämpningen av reglerna om tystnadsplikt och affärshemligheter i artikel 41, får de berörda behöriga myndigheterna besluta att offentliggöra den gemensamma ståndpunkten eller delar av denna på sina webbplatser och på kommissionens webbplats samt inhämta synpunkter från andra berörda parter.

Artikel 18

Genomdrivandeåtgärder inom ramen för samordnade insatser

1. De berörda behöriga myndigheterna får uppmana den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen att föreslå åtaganden om att upphöra med överträdelsen och där så är lämpligt kompensera eller vidta andra åtgärder för att underlätta kompensation till konsumenter som

har lidit skada. Näringsidkaren får också, på eget initiativ, föreslå åtaganden om att upphöra med överträdelsen och att kompensera konsumenter.

2. Om näringsidkaren föreslår åtaganden får de berörda behöriga myndigheterna, när så är lämpligt, offentliggöra de föreslagna åtagandena på sina webbplatser eller, i lämpliga fall, på kommissionens webbplats, i syfte att inhämta synpunkter från andra berörda parter och för att kontrollera huruvida åtagandena är tillräckliga för att få överträdelsen att upphöra och att kompensera konsumenter.

3. De berörda behöriga myndigheterna får utse en enda behörig myndighet till att vidta beivrandeåtgärder på andra behöriga myndigheters vägnar i syfte att få till stånd ett upphörande av eller ett förbud mot den utbredda överträdelsen, säkerställa compensation till konsumenter eller ålägga sanktioner. När de behöriga myndigheterna utser en behörig myndighet till att vidta beivrandeåtgärder, ska de beakta var den berörda näringsidkaren är lokaliserad. Så snart den behöriga myndigheten har utsetts av övriga berörda behöriga myndigheter till att vidta beivrandeåtgärder, ska den vara behörig att handla på vägnar av konsumenterna i varje sådan medlemsstat som om de hade varit dess egna konsumenter.

4. De behöriga myndigheterna får besluta att vidta beivrandeåtgärder samtidigt i alla eller vissa av de medlemsstater som berörs av den utbredda överträdelsen. I sådana fall ska de behöriga myndigheterna säkerställa att dessa beivrandeåtgärder inleds samtidigt i alla berörda medlemsstater.

5. Instruktioner till ett utsett organ om att vidta beivrandeåtgärder enligt punkterna 1–4 ska endast vara möjliga om de berörda behöriga myndigheterna ger sitt samtycke till sådana instruktioner och om instruktionerna inte leder till avslöjande av information som omfattas av reglerna om tystnadsplikt och affärshemligheter i artikel 41.

Artikel 19

Avslutande av samordnade insatser

Den samordnande myndigheten ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna när den utbredda överträdelsen har upphört eller förbjudits.

Artikel 20

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare regler om förfarandena för gemensamma insatser mot utbredda överträdelser, särskilt när det gäller standardformulär för underrättelser och andra utbyten mellan behöriga myndigheter och kommissionen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

AVSNITT II

UTBREDDA ÖVERTRÄDELSER MED EN UNIONSDIMENSION

Artikel 21

Gemensamma insatser mot utbredda överträdelser med en unionsdimension

1. Om det finns en skäligen misstanke om att en utbredd överträdelse har skadat, skadar eller sannolikt kommer att skada konsumenter i minst tre fjärdedelar av medlemsstaterna som tillsammans svarar för minst tre fjärdedelar av unionens befolkning (nedan kallade *omfattande överträdelser med en unionsdimension*) ska kommissionen inleda en gemensam insats. För detta ändamål får kommissionen begära nödvändig information eller handlingar från de behöriga myndigheterna.
2. Beslutet att inleda en gemensam insats ska delges de centrala kontaktpunkterna i de medlemsstater som berörs av den gemensamma insatsen.
3. En behörig myndighet får avböja medverkan i gemensamma insatser på någon av följande grunder:
 - (a) Rättsliga förfaranden redan har inletts med avseende på samma överträdelse mot samma näringsidkare i den medlemsstaten.
 - (b) En slutlig dom eller ett slutligt administrativt beslut har redan meddelats med avseende på samma överträdelse mot samma näringsidkare i den medlemsstaten.
4. Om en behörig myndighet, efter att ha delgivits beslutet om att inleda den gemensamma insatsen enligt punkt 2, beslutar att inte delta i denna, ska den utan dröjsmål underrätta kommissionen och övriga behöriga myndigheter om sitt beslut och ange skälen till detta i enlighet med punkt 3 och tillhandahålla nödvändiga styrkande handlingar.
5. Kommissionen ska samordna den gemensamma insatsen.

Artikel 22

Utredningsåtgärder

1. De berörda behöriga myndigheterna ska, under samordning av kommissionen, utföra samtidiga utredningar för att fastställa huruvida det förekommer en utbredd överträdelse med en unionsdimension.
2. De berörda behöriga myndigheterna får använda mekanismen för ömsesidigt bistånd i enlighet med kapitel III, särskilt för att samla in bevis och information från andra medlemsstater än de medlemsstater som berörs av den gemensamma insatsen eller för att säkerställa att den berörda näringsidkaren inte kringgår genomdrivandeåtgärder.

Artikel 23

Gemensam ståndpunkt

1. Resultatet av utredningen och bedömningen av den utbredda överträdelsen med en unionsdimension ska redovisas i en gemensam ståndpunkt som överenskommits mellan de berörda behöriga myndigheterna.
2. Om det är osannolikt att överträdelsen kommer att upphöra till följd av åtaganden från den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen, får de behöriga myndigheterna vidta beivrandeåtgärder i enlighet med artikel 25 utan att fastställa en gemensam ståndpunkt och utan att uppmana den ansvariga näringsidkaren att föreslå åtaganden.
3. När så är lämpligt, och utan att det påverkar tillämpningen av reglerna om tystnadsplikt och affärshemligheter i artikel 41, får de behöriga myndigheterna besluta att offentliggöra den gemensamma ståndpunkten eller delar av denna på sina webbplatser och på kommissionens webbplats eller där det annars är lämpligt, för att inhämta synpunkter från andra berörda parter.

Artikel 24

Åtaganden

1. De berörda behöriga myndigheterna får, under samordning av kommissionen, uppmana den näringsidkare som är ansvarig för den utbredda överträdelsen med en unionsdimension att föreslå åtaganden om att upphöra med överträdelsen och att kompensera de konsumenter som har lidit skada till följd av överträdelsen. Näringsidkaren får också, på eget initiativ, föreslå åtaganden om att upphöra med överträdelsen och att ersätta konsumenter.
2. Om näringsidkaren föreslår åtaganden får de berörda behöriga myndigheterna, när så är lämpligt, offentliggöra de föreslagna åtagandena på sina webbplatser och på kommissionens webbplats i syfte att inhämta synpunkter från andra berörda parter och för att kontrollera huruvida åtagandena är tillräckliga för att få överträdelsen att upphöra och att kompensera konsumenter.
3. De berörda behöriga myndigheterna ska bedöma de föreslagna åtagandena och meddela resultatet av bedömningen till näringsidkaren i en gemensam ståndpunkt. Om åtagandena är tillräckliga för att få överträdelsen att upphöra och i förekommande fall för att kompensera konsumenter, ska de behöriga myndigheterna godta dessa och fastställa en tidsfrist inom vilken åtagandena måste fullgöras.
4. De berörda behöriga myndigheterna ska övervaka fullgörandet av åtagandena. De ska särskilt säkerställa att den berörda näringsidkaren regelbundet rapporterar till kommissionen om framstegen när det gäller att fullgöra åtagandena. De behöriga myndigheterna får vid behov inhämta synpunkter från konsumentorganisationer, andra berörda parter och experter för att kontrollera huruvida de åtgärder som vidtagits av näringsidkaren ligger i linje med åtagandena.

Artikel 25

Beivrandeåtgärder

1. De berörda behöriga myndigheterna ska enas om vilken behörig myndighet, eller vid behov vilka behöriga myndigheter, som ska vidta beivrandeåtgärder mot näringsidkaren på andra behöriga myndigheters vägnar när någon av följande situationer är för handen:
 - a) Det är osannolikt att överträdelsen kommer att upphöra till följd av åtaganden från den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen.
 - b) Näringsidkaren föreslår inte några åtaganden.
 - c) Näringsidkaren föreslår åtaganden som är otillräckliga för att få överträdelsen att upphöra och kompensera konsumenter.
 - d) Näringsidkaren underlåter att fullgöra åtagandena inom den tidsfrist som anges i punkt 3.
2. Så snart en behörig myndighet har utsetts av övriga berörda behöriga myndigheter till att vidta beivrandeåtgärder, ska den vara behörig att företräda varje medlemsstats konsumenter som om de hade varit dess egna konsumenter. När de behöriga myndigheterna utser en behörig myndighet till att vidta beivrandeåtgärder, ska de beakta var den berörda näringsidkaren är lokaliserad.

3. Om de behöriga myndigheterna inte går till väga på det sätt som anges i punkt 2, ska de vidta beivrandeåtgärder samtidigt i flera eller alla medlemsstater som berörs av den utbredda överträdelsen med en unionsdimension. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att dessa beivrandeåtgärder inleds samtidigt i alla berörda medlemsstater.

4. Instruktioner till ett utsett organ om att vidta beivrandeåtgärder enligt punkterna 1–4 ska endast vara möjliga om de berörda behöriga myndigheterna ger sitt samtycke till sådana instruktioner och om instruktionerna inte leder till avslöjande av information som omfattas av reglerna om tystnadsplikt och affärshemligheter i artikel 41.

Artikel 26

Avslutande av gemensamma insatser mot utbredda överträdelser med en unionsdimension

1. Kommissionen ska besluta att avsluta den gemensamma insatsen om något av följande är för handen:

a) Villkoren för den gemensamma insatsen enligt artikel 21.1 är inte uppfyllda.

b) De berörda behöriga myndigheterna kommer fram till att ingen utbredd överträdelse med en unionsdimension har ägt rum.

c) De berörda behöriga myndigheterna kommer fram till att överträdelsen, efter det att näringsidkaren har fullgjort sina åtaganden, har upphört och att konsumenterna i förekommande fall har kompenserats.

d) De berörda behöriga myndigheterna kommer fram till att överträdelsen, efter beivrandeåtgärder enligt artikel 25, har upphört eller förbjudits och att konsumenterna i förekommande fall har kompenserats.

2. Kommissionen ska underrätta den centrala kontaktpunkten i de berörda medlemsstaterna om beslutet att avsluta den gemensamma insatsen.

Artikel 27

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om förfarandena för gemensamma insatser mot utbredda överträdelser med en unionsdimension, särskilt när det gäller standardformulär för underrättelser och andra utbyten mellan behöriga myndigheter och kommissionen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

AVSNITT III

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ SAMORDNADE INSATSER OCH GEMENSAMMA INSATSER ENLIGT DETTA KAPITEL

Artikel 28

Beslutsförfarande mellan medlemsstaterna

I frågor som omfattas av detta kapitel ska de berörda behöriga myndigheterna besluta med enhällighet.

Artikel 29

Samordnarens roll

1. Den samordnare som utsetts i enlighet med artiklarna 16, 21 eller 32 ska särskilt

- (a) se till att alla berörda behöriga myndigheter och kommissionen underrättas i god tid och i vederbörlig ordning om beivrandeinsatsens gång, de steg som förväntas följa och vilka åtgärder som kommer att vidtas,
- (b) samordna utredningar, inspektioner och antagandet av interimistiska åtgärder som beslutas av de behöriga myndigheter som berörs i enlighet med avsnitt I och II, övervaka utredningar, inspektioner och interimistiska åtgärder samt andra åtgärder, i enlighet med artikel 8,
- (c) samordna utarbetandet och utbytet av alla nödvändiga handlingar mellan de berörda behöriga myndigheterna och kommissionen,
- (d) upprätthålla kontakten med de näringsidkare och andra parter som berörs av övervaknings-, utrednings- och beivrandeåtgärder, om inget annat har avtalats mellan de berörda behöriga myndigheterna och kommissionen,
- (e) samordna de berörda behöriga myndigheternas bedömning, samråd och övervakning samt andra nödvändiga steg för att behandla och genomföra åtaganden som föreslagits av de berörda näringsidkarna,
- (f) samordna andra beivrandeåtgärder som beslutats av de berörda behöriga myndigheterna, inklusive ansökningar till domstolar om nödvändiga förelägganden och beslut, åläggande av sanktioner och antagande av åtgärder som säkerställer kompensation till konsumenter,
- (g) samordna begäranden om ömsesidigt bistånd som framställts av behöriga myndigheter i enlighet med kapitel III.

2. Samordnaren ska inte hållas ansvarig för de berörda behöriga myndigheternas insatser eller underlåtelser när denne använder sig av de befogenheter som anges i artikel 8.

Artikel 30

Samarbetsskyldighet och språkarrangemang

1. De behöriga myndigheterna ska samordna sin marknadsövervakning och sina utrednings- och beivrandeåtgärder för att hantera utbredda överträdelser i enlighet med avsnitt I och II. De ska utbyta all nödvändig information och utan dröjsmål ge varandra och kommissionen allt annat bistånd som behövs.

2. De behöriga myndigheterna ska frigöra tillräckliga resurser för att kunna genomföra samordnade utrednings- och beivrandeinsatser. De behöriga myndigheterna får bjuda in kommissionstjänstemän och andra åtföljande personer som bemyndigats av kommissionen att delta i samordnade utredningar, beivrandeinsatser och andra åtgärder i enlighet med detta kapitel.

3. De berörda behöriga myndigheterna och kommissionen ska komma överens om vilka språk som de behöriga myndigheterna och kommissionen ska använda för underrättelser och för alla meddelanden i samband med samordnade insatser, gemensamma insatser och samordnade undersökningar av konsumentmarknader i enlighet med detta kapitel.

4. Om ingen överenskommelse kan nås, ska underrättelser och andra meddelanden översändas på det officiella språket i den medlemsstat som lämnar underrättelsen eller meddelandet. I så

fall ska varje behörig myndighet säkerställa nödvändiga översättningar av de underrättelser, meddelanden och andra handlingar som den mottar från andra behöriga myndigheter.

5. Om samordnade eller gemensamma åtgärder i enlighet med avsnitt I och II rör utbredda överträdelse av följande unionslagstiftning ska samordnaren uppmana Europeiska bankmyndigheten att inta en observatörsroll:

- (a) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet.
- (b) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner.

Artikel 31

Gemensam ståndpunkt och hörande av näringsidkare

1. Den gemensamma ståndpunkt som avses i artiklarna 17 och 23 ska meddelas den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen. Den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen ska ges möjlighet att höras om de frågor som behandlas i den gemensamma ståndpunkten.

2. Näringsidkaren ska ha rätt att kommunicera på det officiella språket i den medlemsstat där vederbörande är etablerad eller bosatt. Näringsidkaren får avstå från denna rätt eller begära att ett annat officiellt unionsspråk används för kommunikationen med de behöriga myndigheterna.

3. Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om genomförandet av näringsidkares rätt till försvar vid samordnade och gemensamma insatser. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

Artikel 32

Samordnade undersökningar av konsumentmarknader

1. Om marknadstendenser, konsumentklagomål eller andra indikationer tyder på att utbredda överträdelse kan ha ägt rum, äger rum eller kan komma att äga rum, får de berörda behöriga myndigheterna besluta att genomföra en samordnad undersökning av konsumentmarknader. En sådan samordnad undersökning ska samordnas av kommissionen.

2. I samband med samordnade undersökningar av konsumentmarknader ska de berörda behöriga myndigheterna effektivt utnyttja de befogenheter som anges i artikel 8 och andra befogenheter som tilldelats dem enligt nationell lagstiftning.

3. De behöriga myndigheterna får inbjuda kommissionstjänstemän och andra åtföljande personer som bemyndigats av kommissionen att delta i samordnade undersökningar av konsumentmarknader.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om förfarandena för samordnade undersökningar av konsumentmarknader. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

KAPITEL V

ÖVERVAKNINGSMEKANISM FÖR KONSUMENTSKYDDSSAMARBETET

Artikel 33

Övervakningsmekanism

1. Kommissionen ska ha en övervakningsmekanism för utbytet av information om överträdelser eller misstänkta överträdelser.
2. Övervakningsmekanismen ska bestå av förvarningsmekanismen enligt artikel 34 och utbyte av annan information som är relevant för att påvisa överträdelser eller misstänkta överträdelser i enlighet med artikel 36.
3. Övervakningsmekanismen ska genomföras via den databas som avses i artikel 43.

Artikel 34

Förvarningsmekanism

1. En behörig myndighet ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och övriga behöriga myndigheter om det finns rimliga skäl att misstänka att det på dess territorium pågår en överträdelse som kan påverka konsumenternas intressen i andra medlemsstater ("förvarning"), med användning av standardformuläret och via den databas som avses i artikel 43.
2. Kommissionen ska utan dröjsmål underrätta de berörda behöriga myndigheterna om det finns rimliga skäl att misstänka att en överträdelse har ägt rum på unionens territorium ("förvarning") via den databas som avses i artikel 43.
3. I en förvarning ska den behöriga myndigheten eller kommissionen tillhandhålla särskilt följande uppgifter om den misstänkta överträdelser, om de finns tillgängliga:
 - a) En beskrivning av den handling eller den underlåtenhet som utgör överträdelser.
 - b) Den produkt eller den tjänst som berörs av överträdelser.
 - c) De medlemsstater som berörs eller som kan komma att beröras av överträdelser.
 - d) Den näringsidkare som är ansvarig för eller misstänks vara ansvarig för överträdelser.
 - e) Den rättsliga grunden för eventuella insatser med hänvisning till nationell lagstiftning och motsvarande bestämmelser i de unionsakter som anges i bilagan till denna förordning.
 - f) Typ av rättsliga förfaranden, beivrandeåtgärder eller andra åtgärder som vidtagits med avseende på överträdelser, vilket datum de vidtagits samt hur länge de pågått.
 - g) Skede i de rättsliga förfaranden, beivrandeåtgärder eller andra åtgärder som vidtagits med avseende på överträdelser.
 - h) Den behöriga myndighet som handlägger rättsliga förfaranden och andra åtgärder.
 - i) Huruvida förvarningen är "för kännedom" eller "för insatser".
4. Vid en förvarning "för insatser" får den behöriga myndigheten eller kommissionen anmoda andra behöriga myndigheter och kommissionen att kontrollera om liknande misstänkta överträdelser eventuellt pågår i andra medlemsstater eller om beivrandeåtgärder redan har vidtagits mot sådana överträdelser i andra medlemsstater.

5. För att effektivt komma till rätta med misstänkta överträdelser ska de berörda behöriga myndigheterna, beroende på svaren på förvarningen, vidta de nödvändiga åtgärder som anges i kapitel III och IV.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter med närmare regler om hur förvarningsmekanismen fungerar, särskilt inbegripet standardformulär för förvarningar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

Artikel 35

Andra enheters deltagande i förvarningsmekanismen

1. Utsedda organ och europeiska konsumentcentrum ska delta i den förvarningsmekanism som anges i artikel 34. Medlemsstaterna ska utse konsumentskyddsorganisationer och konsumentförbund samt andra organ, såsom näringsidkarförbund, med lämplig expertis och berättigat intresse av konsumentskydd vilka ska delta i förvarningsmekanismen. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om dessa organ.

2. Kommissionen får utse andra organ som företräder konsument- och näringslivsintressen på unionsnivå som ska delta i förvarningsmekanismen.

3. De organ som beskrivs i punkterna 1 och 2 ska ha rätt att underrätta behöriga myndigheter i de berörda medlemsstaterna och kommissionen om misstänkta överträdelser och tillhandahålla den information som anges i artikel 34.3 med hjälp av det standardformulär för externa underrättelser som ställs till förfogande genom den databas som avses i artikel 43 (nedan kallade *externa förvarningar*).

4. De externa förvarningarna ska endast vara ”för kännedom”. De behöriga myndigheterna ska inte vara skyldiga att inleda ett förfarande eller göra någon annan insats som svar på förvarningar och information som lämnas av dessa enheter. Organ som ger externa förvarningar ska säkerställa att informationen är korrekt, uppdaterad och exakt och ska utan dröjsmål korrigera inlagd information eller återkalla den om så behövs. För detta ändamål ska de ha tillgång till den information som de har tillhandahållit, med förbehåll för de begränsningar som anges i artiklarna 41 och 43.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om utseende och deltagande av andra organ i förvarningsmekanismen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

Artikel 36

Utbyte av annan information som är av betydelse för att upptäcka överträdelser

1. Via den databas som avses i artikel 43 ska de behöriga myndigheterna utan dröjsmål underrätta kommissionen och andra behöriga myndigheter om varje åtgärd som de har vidtagit för att beivra en överträdelse av den lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen på deras territorium, om de misstänker att överträdelsen kan påverka konsumenternas intressen i andra medlemsstater, särskilt följande åtgärder:

- (a) Varje underrättelse, föreläggande, beslut eller liknande åtgärd av en behörig myndighet eller en annan myndighet rörande inledandet av nationella förfaranden rörande en överträdelse eller misstänkt överträdelse.

- (b) Varje beslut av en domstol eller en annan rättslig myndighet, eller domstolsföreläggande, förbudsföreläggande eller annan liknande åtgärd som rör en överträdelse eller misstänkt överträdelse.
- (c) Varje annan uppgift, beslut, föreläggande eller annan åtgärd av andra nationella myndigheter eller utsedda organ, i förekommande fall, som kan avse en överträdelse eller en misstänkt överträdelse.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare regler om utbyte av annan information av betydelse för att upptäcka överträdelser enligt denna förordning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

KAPITEL VI

ANNAN UNIONSÖVERGRIPANDE VERKSAMHET

Artikel 37

Samordning av andra verksamheter som bidrar till övervakning och genomdrivande

1. Medlemsstaterna ska underrätta varandra och kommissionen om sin verksamhet på följande områden:

- a) Utbildning av tjänstemän som arbetar med genomdrivande av konsumentskydd, inklusive språkutbildning och anordnande av kurser.
- b) Insamling, klassificering och utbyte av uppgifter om konsumentklagomål.
- c) Utveckling av branschspecifika nätverk mellan behöriga tjänstemän.
- d) Utveckling av hjälpmedel för information och kommunikation.
- e) Utarbetande av standarder, metoder och riktlinjer för tjänstemän som arbetar med genomdrivande av konsumentskydd.
- f) Utbyte av tjänstemän, inbegripet förmåga att genomföra verksamhet enligt kapitel III och IV.

2. Medlemsstaterna ska samordna och gemensamt organisera den verksamhet som anges i punkt 1.

3. Kommissionen och medlemsstaterna ska regelbundet utbyta information och data om konsumentklagomål. För detta ändamål ska kommissionen utarbeta och upprätthålla en harmoniserad metod för klassificering och rapportering av konsumentklagomål i samarbete med medlemsstaterna.

4. Kommissionen får anta de genomförandeakter som krävs för att utarbeta en ram för samarbete enligt punkterna 1 och 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

Artikel 38

Utbyte av tjänstemän mellan behöriga myndigheter

1. De behöriga myndigheterna får delta i utbytesprogram för behöriga tjänstemän från andra medlemsstater i syfte att stärka samarbetet. De behöriga myndigheterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt för behöriga tjänstemän från andra medlemsstater att spela en

ändamålsenlig roll i den behöriga myndighetens verksamhet. Därför ska tjänstemännen i fråga ha rätt att utföra de uppgifter som den mottagande behöriga myndigheten tilldelar dem i enlighet med lagstiftningen i sin medlemsstat.

2. Under utbytet ska den behöriga tjänstemannens civilrättsliga och straffrättsliga ansvar behandlas på samma sätt som för tjänstemän vid den mottagande behöriga myndigheten. De behöriga tjänstemännen från andra medlemsstater ska iaktta gällande normer för tjänsteutövningen och omfattas av lämpliga interna uppföranderegler vid den mottagande behöriga myndigheten. Dessa uppföranderegler ska särskilt säkerställa skyddet för enskilda när det gäller behandling av personuppgifter, rättvisa förfaranden och korrekt efterlevnad av bestämmelserna om sekretess, tystnadsplikt och affärshemligheter enligt artikel 41.

Artikel 39

Utbyte av information om konsumentpolicy

1. Medlemsstaterna ska underrätta varandra och kommissionen om sin verksamhet för att skydda konsumenternas intressen, såsom

- a) information och råd till konsumenter,
- b) stöd till konsumentrepresentanters verksamhet,
- c) stöd till verksamhet som bedrivs av organ som ansvarar för lösning av konsumenttvister utanför domstol,
- d) stöd till konsumenters möjligheter till rättslig prövning,
- e) insamling av statistik, forskningsresultat eller annan information om konsumenters beteende och attityder.

2. Medlemsstaterna får, i samarbete med kommissionen, genomföra gemensam verksamhet på de områden som anges i punkt 1. Medlemsstaterna ska, i samarbete med kommissionen, utarbeta en gemensam ram för de verksamheter som anges i punkt 1 e.

3. Kommissionen får anta de genomförandeakter som krävs för att utarbeta en ram för utbyte av information som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

Artikel 40

Internationellt samarbete

1. Unionen ska samarbeta med tredjeländer och med behöriga internationella organisationer på de områden som omfattas av denna förordning i syfte att skydda konsumenternas intressen. Arrangemangen när det gäller samarbete, inbegripet upprättandet av arrangemang för ömsesidigt bistånd, utbyte av sekretessbelagda uppgifter och program för utbyte av personal, får göras till föremål för avtal mellan unionen och berörda tredjeländer.

2. Överenskommelser mellan unionen och tredjeländer om samarbete och ömsesidigt bistånd för att skydda och främja konsumenternas intressen ska omfattas av ett skydd av sekretessbelagda uppgifter och personuppgifter som överensstämmer med reglerna i artikel 41.

3. Om en behörig myndighet mottar information från en myndighet i ett tredjeland, ska den behöriga myndigheten förmedla informationen till de berörda behöriga myndigheterna i andra medlemsstater, under förutsättning att de bilaterala biståndsavtal som slutits med tredjelandet

medger detta och i enlighet med unionslagstiftningen om skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter.

4. Information som förmedlats enligt denna förordning får också förmedlas av en behörig myndighet till en myndighet i ett tredjeland enligt ett bilateralt biståndsavtal som slutits med det tredjelandet, under förutsättning att den behöriga myndighet som ursprungligen förmedlade informationen har gett sitt tillstånd till detta och i enlighet med unionslagstiftningen om skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter.

KAPITEL VII

TYSTNADSPLIKT OCH ANDRA ARRANGEMANG

Artikel 41

Användning av information samt tystnadsplikt och affärshemligheter

1. Information som, efter att ha samlats in i enlighet med artikel 8, meddelas de behöriga myndigheterna och kommissionen, ska endast användas för att säkerställa efterlevnad av lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.

2. Information som i någon form lämnas till personer som arbetar för behöriga myndigheter, domstolar, andra offentliga myndigheter och kommissionen, inbegripet information som meddelats kommissionen och som lagrats i den databas som avses i artikel 43, ska vara sekretessbelagd och omfattas av tystnadsplikt om dess utlämnande skulle undergräva

- (a) skyddet för den enskildes privatliv och integritet, särskilt i enlighet med unionslagstiftning om skydd av personuppgifter,
- (b) en fysisk eller juridisk persons affärsintressen, inklusive immateriella rättigheter,
- (c) rättsliga förfaranden och juridisk rådgivning, eller
- (d) syftet med inspektioner eller utredningar.

3. Utan hinder av punkt 2 får de behöriga myndigheterna använda och offentliggöra den information som krävs

- (e) för att bevisa överträdelser inom unionen eller utbredda överträdelser,
- (f) för att få till stånd ett upphörande av eller förbud mot överträdelser inom unionen eller utbredda överträdelser.

Artikel 42

Användning av bevis och utredningsresultat

1. De behöriga myndigheterna får använda alla uppgifter, handlingar, resultat, utlåtanden, bestyrkta kopior eller underrättelser som lagts fram som bevis, oavsett deras form och på vilket medium de lagras.

2. Bevis, handlingar, uppgifter, förklaringar och utredningsresultat som tillhandahållits av en behörig myndighet i en medlemsstat i enlighet med artikel 8 får utan vidare formaliteter användas för förfaranden som inleds enligt denna förordning av behöriga myndigheter i andra medlemsstater.

Artikel 43

Databas och system för utbyte av information om överträdelser

1. Kommissionen ska upprätta och upprätthålla den nödvändiga elektroniska databas i vilken den ska lagra och behandla information som mottas till stöd för begäranden om ömsesidigt bistånd enligt kapitel III, åtgärder enligt kapitel IV och övervakningsmekanismen enligt kapitel V. De behöriga myndigheterna och kommissionen ska ha rätt att konsultera databasen.
2. Information som tillhandahålls av andra myndigheter, enheter och utsedda organ ska lagras och behandlas i den elektroniska databasen, men dessa myndigheter, enheter och utsedda organ ska inte ha tillgång till denna databas.
3. Lagrade uppgifter som rör en överträdelse ska raderas fem år efter det att överträdelsen har upphört. Femårsperioden ska börja löpa från och med den dag då
 - (a) den anmodade myndigheten i enlighet med artikel 12.3 underrättar kommissionen om att en överträdelse inom unionen har upphört,
 - (b) den samordnande myndigheten i enlighet med artikel 19 underrättar kommissionen om att den utbredda överträdelsen har upphört eller förbjudits,
 - (c) kommissionen i enlighet med artikel 26 beslutar att den gemensamma insatsen avseende en utbredd överträdelse med en unionsdimension har avslutats, men åtaganden från näringsidkare ska lagras i 10 år för säkerställa efterlevnaden av den lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen,
 - (d) informationen fördes in i databasen, i alla övriga fall.
4. Kommissionen ska anta de genomförandeakter som krävs för att upprätta och upprätthålla databasen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

Artikel 44

Avstående från ersättning för kostnader

Medlemsstaterna ska avstå från att begära ersättning för kostnader som uppstår i samband med tillämpningen av denna förordning. Den ansökande myndighetens medlemsstat ska dock vara ansvarig gentemot den anmodade myndighetens medlemsstat för alla eventuella kostnader och förluster som uppstått på grund av åtgärder som en domstol avvisat och förklarat sakna grund såvitt gäller sakinnehållet i den berörda överträdelsen.

Artikel 45

Nationella genomförandeplaner och prioritering

1. Vartannat år från och med den xx/xx/20xx [datum för denna förordnings ikraftträdande] ska varje medlemsstat ge in en tvåårig genomdrivandeplan till kommissionen på ett särskilt elektroniskt standardformulär som tillhandahålls av kommissionen. Genomdrivandeplanerna ska särskilt innehålla följande:
 - (a) Information om marknadstendenser som kan påverka konsumenters intressen i deras medlemsstat och därmed visa på problem som sannolikt kan förekomma även i andra medlemsstater.
 - (b) I förekommande fall, en sammanfattning av genomförandet av föregående tvååriga genomdrivandeplan, inklusive en översikt över insatser enligt denna förordning,

klagomål från konsumenter och andra klagomål som mottagits, övervaknings- och beivrandeåtgärder, viktiga mål, domar och andra beslut eller åtgärder samt skäl till att den tidigare tvååriga planen eventuellt inte har genomförts fullt ut.

- (c) Information om de behöriga myndigheternas organisation, befogenheter och ansvarsområden samt eventuella förändringar eller planerade förändringar i dessa avseenden.
- (d) Prioriterade områden vid genomdrivandet av den lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen under de närmaste två åren i medlemsstaten.
- (e) Föreslagna prioriterade områden för genomdrivande av den lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen i unionens som helhet.
- (f) En översikt över resurser som finns tillgängliga och har anslagits för genomdrivande av den lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen i medlemsstaten i fråga under de två åren.
- (g) En redovisning av resurser som anslagits till genomförandet av denna förordning för de kommande två åren.

2. Om omständigheterna eller marknadsvillkoren förändras avsevärt under de två år som följer på ingivandet av den senaste genomdrivandeplanen, får medlemsstaterna ge in en reviderad genomdrivandeplan.

Artikel 46

Övervakning och genomförande av nationella genomdrivandeplaner

1. Kommissionen ska övervaka genomförandet av de nationella genomdrivandeplanerna. Kommissionen får ge råd om genomförandet av de nationella genomdrivandeplanerna, fastställa riktmärken när det gäller nödvändiga resurser för att genomföra denna förordning och främja bästa praxis.

2. Kommissionen ska anta de genomförandeakter som krävs för att utarbeta de elektroniska standardformulär och närmare upplysningar om de nationella genomdrivandeplanerna som avses i artikel 45. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

Artikel 47

Principer för åläggande av sanktioner för överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser

1. När de behöriga myndigheterna ålägger sanktioner i samband med överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser, ska de bland annat ta hänsyn till följande:

- (a) Överträdelsens geografiska omfattning.
- (b) Den totala skada eller sannolika skada som vållas konsumenter i andra medlemsstater.
- (c) Om överträdelsen har upprepats i samma medlemsstat eller i unionen.

2. Kommissionen får utfärda rekommendationer om sanktioner för överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser och om samordningen av dessa i enlighet med kapitel IV.

KAPITEL VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 48

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 49

Anmälningar

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål till kommissionen överlämna texterna till eventuella bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar, eller till avtal som ingåtts om frågor som omfattas av denna förordning, förutom till avtal som rör enskilda fall.

Artikel 50

Utvärdering

[Senast den xx/xx/20xx, och inte senare än sju år från det att den började gälla] ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning.

Rapporten ska innehålla en utvärdering av tillämpningen av förordningen, däribland en bedömning av effektiviteten i genomdrivandet av den lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen i enlighet med denna förordning, och en undersökning av bland annat hur näringsidkares efterlevnad av de lagar som skyddar konsumenternas intressen har utvecklats på viktiga konsumentmarknader som berörs av gränsöverskridande handel.

Artikel 51

Ändring av bilagan till förordning (EU) nr 2006/2004

I bilagan till förordning (EU) nr 2006/2004 ska följande punkter läggas till:

"18. Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

19. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden: artikel 20 (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36).

20. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer (EUT L 315, 3.12.2007, s. 14).

21. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2006 av den 5 juli 2006 om rättigheter i samband med flygresor för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet (EUT L 204, 26.7.2006, s. 1).

22. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen: artiklarna 22, 23 och 24 (EUT L 293, 31.10.2008, s. 3).

23. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet: artiklarna 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, kapitel 10 samt bilagorna I och II (EUT L 60, 28.2.2014, s. 34).

24. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner, artiklarna 4–18 och artikel 20.2 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 214)."

Artikel 52

Upphävande

Förordning (EG) nr 2006/2004 ska upphöra att gälla från och med den [dag då denna förordning börjar tillämpas].

Artikel 53

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning ska tillämpas från och med den [ett år efter ikraftträdandet].

Artikel 51 ska dock tillämpas från och med den [ett år efter ikraftträdandet av denna förordning].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ersättande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (förordningen om konsumentskyddssamarbete)

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen⁷²

Avdelning 33 – Rättsliga frågor och konsumentfrågor – Kapitel 33 04: Konsumentprogrammet

1.3. Typ av förslag eller initiativ

☐ Ny åtgärd

☐ Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁷³

☒ Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

☐ Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.4. Mål

1.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

Strategin för den digitala inre marknaden

1.4.2. Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs

Specifikt mål nr...

Att utveckla en modernare och mer effektiv och ändamålsenlig samarbetsmekanism för genomdrivande på konsumentskyddsområdet och bidra till fullbordandet av den digitala inre marknaden.

⁷² Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

⁷³ I den mening som avses i artikel 54.2 a eller b i budgetförordningen.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

För konsumenterna: Med förstärkta verktyg och förfaranden kommer den nya förordningen om samarbete på konsumentskyddsområdet på ett mer effektivt sätt att motverka kollektiv skada för konsumenter till följd av utbredda överträdelser som förekommer i hela EU.

För ekonomiska aktörer: Förslaget kommer inte att innebära några ytterligare rättsliga skyldigheter för företagssektorn. Ett förbättrat regelverk för detaljhandelsmarknaderna bör medföra att företagen, bl.a. de små och medelstora företagen, slipper kostnader för att anlita en jurist vid saluföring över gränserna och att de kan lita på att unionens konsumentlagstiftning verkställs på ett likvärdigt sätt i andra länder som de vill bedriva handel i. Ett mer konsekvent gränsöverskridande genomdrivande skulle stärka konkurrenskraften för laglydiga företagare med ärligt uppsåt, stimulera konkurrenskraften och främja lika villkor på den inre marknaden.

För myndigheter som ansvarar för genomdrivandet: Förslaget kommer att klargöra den rättsliga ram som ligger till grund för myndigheternas samarbete i ett gränsöverskridande sammanhang. Kommissionen kommer att stödja medlemsstaterna i deras genomdrivandeinsatser mot överträdelser med en betydande unionsdimension, samtidigt som man försöker undvika onödiga parallella förfaranden. Myndigheterna kommer att göra kostnadsbesparingar tack vare möjligheten att återanvända bevismaterial, undvika dubbelarbete och garantera att genomdrivande insatserna är så enhetliga som möjligt. En samordnad insats skulle ersätta 28 nationella insatser, vilket ger en nettobesparing på mellan omkring 44 % (vid en framgångsrik samordnad insats) till 76 % (vid en misslyckad insats).

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

- Fall av bristande efterlevnad
- Antal begäranden om ömsesidig rättslig hjälp där de fastställda tidsfristerna inte har respekterats
- Antal samordnade och gemensamma insatser
- Antal förvarningar som anmälts av berörda parter, däribland kommissionen, ”för kännedom”
- Utarbetande vartannat år av nationella genomdrivandeplaner
- Fastställande av riktmärken när det gäller resurser för genomdrivande av konsumentsskyddssamarbetet

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Europeiska kommissionen har fastställt fullbordandet av den digitala inre marknaden som av sina nyckelprioriteringar för att främja tillväxten i EU, och konstaterade särskilt i sin strategi⁷⁴ för detta ändamål hur viktigt det är att konsumenter och företag får bättre tillgång till digitala varor och tjänster i Europa. Kommissionen åtar sig att arbeta för snabbare, mer handlingskraftig och enhetlig tillämpning av konsumentskyddsregler om digitala köp på nätet och särskilt att klargöra och utveckla de verkställande myndigheternas behörigheter och förbättra samordningen av myndigheternas marknadsövervakning och varningsmekanismer för tidigare upptäckt av överträdelser som en följd av översynen av förordningen om konsumentskyddssamarbete.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå

Alla åtgärder i detta förslag avser gränsöverskridande situationer eller utbredda överträdelser som äger rum i flera medlemsstater. De gränsöverskridande aspekterna av unionens konsumentlagstiftning kan inte i tillräcklig omfattning uppnås genom ensidiga insatser från medlemsstaternas sida. Medlemsstaterna kan inte ensamma säkerställa ett effektivt samarbete och en effektiv samordning av sin genomdrivandeverksamhet. Därför är kommissionen, särskilt i de delar som ger verkningar på europeisk nivå, bäst lämpad att ta på sig rollen som samordnare, med hänsyn tagen till problemets omfattning och räckvidd samt behovet av att samordna många myndigheter och att säkerställa ett konsekvent utfall för konsumenter och näringsidkare. I detta hänseende skulle en insats på unionsnivå leda till tydliga fördelar (jämfört med om medlemsstaterna agerar ensamma) i form av ökad effektivitet och ändamålsenlighet för alla berörda aktörer.

1.5.3. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

År 2012 beställde kommissionen en utvärdering av förordningen om konsumentskyddssamarbete⁷⁵, och i denna drogs slutsatsen att förordningen hade varit till nytta för behöriga myndigheter, konsumenter och näringsidkare, samtidigt som det bekräftades att syftena med förordningen var lämpliga och relevanta. Det påpekades också att syftena inte helt hade uppnåtts och att förordningens fulla potential inte hade utnyttjats. I utvärderingsrapporten identifierades begränsningar i den nuvarande rättsliga ramen för konsumentskyddssamarbetet, bestående av praktiska och rättsliga hinder för ett effektivt samarbete mellan de behöriga myndigheterna, vilket undergräver effektiviteten och ändamålsenligheten hos förordningen (t.ex. otillräcklig minimibefogenheter för genomdrivandemyndigheterna, otillräckligt utbyte av marknadsinformation, otillräckliga mekanismer för att hantera utbredda överträdelser).

1.5.4. Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter

⁷⁴ Kommissionens meddelande ”En strategi för en inre digital marknad i Europa” (COM(2015) 192 final): http://ec.europa.eu/priorities/digital-single-market/docs/dsm-communication_en.pdf

⁷⁵ (External) evaluation of the Consumer Protection Cooperation Regulation, Final Report by the Consumer Policy Evaluation Consortium, 17 december 2012 (på engelska): http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/docs/cpc_regulation_inception_report_revised290212_en.pdf

Förslaget är ett av initiativen inom ramen för Europeiska kommissionens strategi för den digitala inre marknaden. Förslaget är också helt förenligt med EU:s befintliga politik, inbegripet när det gäller transportsektorn. Det kompletterar de samarbetsarrangemang (informationsutbyte mellan myndigheter) som finns i de sektoriella instrument som anges i bilagan till förordningen om konsumentskyddssamarbete.

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

- ☐ Förslag eller initiativ som pågår under **begränsad tid**
- ☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.
- ☐ Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.

X Förslag eller initiativ som pågår under en **obegränsad tid**

Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,
beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet⁷⁶

X **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

X inom dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer

X via genomförandeorgan

X **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet delegeras till

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☐ organ som avses i artiklarna 208 och 209 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten

Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".

Anmärkningar

Genomförandet av den föreslagna förordningen bör äga rum genom direkt centraliserad förvaltning som sköts av kommissionen. Förvaltningen av den föreslagna förordningen kan komma att kompletteras av åtgärder som genomförs av genomförandeorganet för konsument-, hälso-, jordbruks- och livsmedelsfrågor (Chafea), som i enlighet med rådets förordning (EG) nr 58/2003 av den 19 december 2002⁷⁷ kan anförtros vissa uppgifter som avser förvaltningen

⁷⁶ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

⁷⁷ EUT L 11, 16.1.2003, s. 1.

av gemenskapsprogram. Kommissionen har anförtrott Chafea genomförandeansvar för förvaltningen av konsumentprogrammet 2014–2020⁷⁸, som är den rättsliga grunden för offentlig upphandling och bidrag på området för tillsynssamarbete.

⁷⁸

EUT L 84, 20.3.2014, s. 42.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Anges intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Kommittén för konsumentskyddssamarbete, i dess utformning enligt den nya förordningen, kommer att tillhandahålla en plattform för regelbundna diskussioner om genomförandet av den nya förordningen.

I förslaget anges att kommissionen bör bedöma den nya förordningens ändamålsenlighet och senast inom 7 år från dess ikraftträdande lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

Inga risker har identifierats.

2.2.2. Uppgifter om det interna kontrollsystemet

Ej tillämpligt.

2.2.3. Beräknade kostnader för och fördelar med kontroller – bedömning av förväntad risk för fel

Ej tillämpligt.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

I artikel 14 i förordning nr 254/2014 om ett flerårigt konsumentprogram för åren 2014–2020 föreskrivs åtgärder för att säkerställa skyddet av unionens ekonomiska intressen: exempelvis ger beslut, avtal och kontrakt som följer av konsumentprogrammet uttryckligen en rätt för kommissionen, Olaf och Revisionsrätten att utföra revisioner, kontroller på plats och inspektioner. Under utvärderingen av förslags- och anbudsomgångar ska förslagsställarna och anbudsgivarna kontrolleras enligt offentliga uteslutningskriterier med ledning av egna uppgifter och systemet för tidig varning. All personal som sysslar med avtalsförvaltning samt revisorer och kontrollanter som kontrollerar stödmottagarnas deklARATIONER på plats ska få regelbunden utbildning i frågor som rör bedrägeri och oegentligheter.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ avanslag	Bidrag			
	Nummer Kapitel 33 04 Rubrik: Konsumentprogrammet	Diff./Icke-diff. ⁷⁹	från Efta-länder ⁸⁰	från kandidat-länder ⁸¹	från tredje-länder	enligt artikel 21.2 b i budget-förordningen
Nr 3 Säkerhet och medborgarskap	33 04 Konsumentprogrammet 2014-2020	Diff. anslag	JA	NEJ	NEJ	NEJ

Nya budgetrubriker som föreslås **Inga nya budgetrubriker föreslås**

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ avanslag	Bidrag			
		Diff./ Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidat-länder	från tredje-länder	enligt artikel 21.2 b i budget-förordningen

⁷⁹ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

⁸⁰ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁸¹ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

[This section should be filled in using the [spreadsheet on budget data of an administrative nature](#) (second document in annex to this financial statement) and uploaded to DECIDE for interservice consultation purposes.]

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	3	Säkerhet och medborgarskap
---	---	----------------------------

GD: RÄTTSLIGA FRÅGOR och KONSUMENTFRÅGOR			År n ⁸² 2018	År n+1 2019	År n+2 2020		För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	TOTALT
• Driftsanslag								
Budgetrubrik nr 33 04 01	Åtaganden	(1)	0	0	0			0
	Betalningar	(2)	0	0	0			0
Budgetrubrik (nr)	Åtaganden	(1a)						
	Betalningar	(2 a)						
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ⁸³								
Budgetrubrik nr 33 01 04 03		(3)						
TOTALA anslag	Åtaganden	=1+1a +3	0	0	0			0

⁸² Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

⁸³ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

för GD RÄTTSLIGA FRÅGOR och KONSUMENTFRÅGOR Det behövs inga nya anslag, eftersom stöd till verksamhet med anknytning till konsumentskyddssamarbetet redan finns inplanerat i konsumentprogrammet för 2014–2020	Betalningar	=2+2a +3	0	0	0					0
---	-------------	-------------	---	---	---	--	--	--	--	----------

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)								
TOTALA anslag för belopp för RUBRIK 3 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6								
	Betalningar	=5+ 6								

Följande ska anges om flera rubriker i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIKERN 1–4 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+ 6								
	Betalningar	=5+ 6								

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År n 2018	År n+1 2019	År n+2 2020		För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
GD: RÄTTSLIGA FRÅGOR och KONSUMENTFRÅGOR									
• Personalresurser		0,268	0,268	0,268					0,804
• Övriga administrativa utgifter									
GD RÄTTSLIGA FRÅGOR och KONSUMENTFRÅGOR TOTALT Det behövs inga nya anslag, eftersom arbetet kommer att utföras genom en omfördelning av befintliga uppgifter	Anslag	0,268	0,268	0,268					0,804

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0,268	0,268	0,268					0,804
---	--	-------	-------	-------	--	--	--	--	--------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År n ⁸⁴ 2018	År n+1 2019	År n+2 2020		För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt	TOTALT
--	--	----------------------------	----------------	----------------	--	--	---------------

⁸⁴

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

TOTALA anslag för RUBRIKerna 1–5 i den fleråriga budgetramen						1.6)			
	Åtaganden								
	Betalningar								

3.2.2. Beräknad inverkan på driftanslagen

X Förslaget/initiativet kräver inte att driftanslag tas i anspråk

☐ ☐Förslaget/initiativet kräver att driftanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning ↓			År n		År n+1		År n+2		År n+3		För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)						TOTALT	
	RESULTAT																	
	Typ ⁸⁵	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1 ⁸⁶ ...																		
- Resultat																		
- Resultat																		
- Resultat																		
Delsumma för specifikt mål nr 1																		
SPECIFIKT MÅL nr 2...																		
- Resultat																		
Delsumma för specifikt mål nr 2																		
TOTALA KOSTNADER																		

⁸⁵ Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts, osv).

⁸⁶ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

3.2.3. Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur

3.2.3.1. Sammanfattning

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk

☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n ⁸⁷ 2018	År n+1 2019	År n+2 2020		För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	TOTALT
--	----------------------------	----------------	----------------	--	--	--------

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen							
Personalresurser	0,268	0,268	0,268				0,804
Övriga administrativa utgifter							
Delsumma för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	0,268	0,268	0,268				0,804

Belopp utanför RUBRIK 5⁸⁸ i den fleråriga budgetramen							
Personalresurser							
Andra utgifter av administrativ natur							
Delsumma för belopp utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen							

TOTALT	0,268	0,268	0,268				0,804
---------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--	--------------

Personalbehoven och andra utgifter av administrativ natur ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁸⁷

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

⁸⁸

Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	År n 2018	År n+1 2019	År n+2 2020		För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
33 04 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	2 heltidsek vivalente r	2 heltids ekvival enter	2 heltidsekvivalenter		Permanent, men dessa resurser kommer att tas från den befintliga tilldelningen av tjänster vid GD JUST		
XX 01 01 02 (vid delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter) ⁸⁹							
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)							
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)							
XX 01 04 yy ⁹⁰	- vid huvudkontoret						
	- vid delegationer						
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT							

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Behoven anges utan någon hänsyn till de uppgifter som kommer att utföras av ett genomförandeorgan. Förslaget innebär inget ökat resursbehov i förhållande till de resurser som genomförandeorganet redan har.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Handläggare: - Säkerställa, övervaka och rapportera om korrekt genomförande och tillämpning av EU:s politik när det gäller genomdrivandet av EU:s konsumentskyddslagstiftning. - Följa politikutvecklingen när det gäller genomdrivande och
--------------------------------------	---

⁸⁹

[Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁹⁰

Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

	informationsutbyte mellan medlemsstaterna. • Delta och företräda kommissionen vid kommittémöten. • Identifiera, förbereda, delta i och följa upp initiativ inom ramen för förordningen om konsumentskyddssamarbete, särskilt för att säkerställa samordning av genomdrivandeinsatser som utförs av nationella genomdrivandemyndigheter. Assistenter: • Säkerställa administrativt stöd i samband med kommitténs arbete. • Utföra en rad uppgifter i samband med kontakterna med interna och externa parter när det gäller samarbete vid genomdrivandeinsatser. • Säkerställa administrativt stöd i samband med användningen av IT-verktyget, som stöder konsumentskyddssamarbetet. • Assistera vid lansering, förvaltning och övervakning av upphandlingsförfaranden och genomförandet av kontrakt.
Extern personal	

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

☒ Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen

☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

3.2.5. Bidrag från tredje part

☒ Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet

Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilken extern organisation eller annan källa som bidrar till finansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering								

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
- ☐ Påverkan på egna medel
- ☐ Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets eller initiativets inverkan på inkomsterna ¹						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

--

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

--

¹ När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbördskostnader.